RUDIMENTA LINGUÆ GRÆCÆ;

EX

Primo libro Institutionum

JACOBI GRETSERI

SOCIETATIS JESU.

LONDINI,

Typis Henrici Hills, Sacræ Regiæ Majestati pro Familiâ & Sacello suo Typographi. 1687.

Alphabetum Græcum.

ΑΒΓΔΕΖΗΘΙΚΛΜΝΞΟ
ABGDEZITHIKLMNXO

ΠΡΣΤΥΦΧΨΩ
P R S T Y PH CH PS O

αβϐγδδεζηθικλ ξοπϖ
a v b g d e z i th i, c mnxo p

ρϱ ϛσς τ ι υ ρ χ ψ ω
r ſs t y ph ch ps o

CAPUT I.

DE LITTERIS ET RATIONE LEGENDI.

GRÆCI habent viginti-quatuor litteras,

Figura.	*Nomina.*	*Potestas.*
Α α	ἄλφα	Alpha	a
Β β ϐ	βῆτα	Vita	v, b
Γ γ	γάμμα	Gamma	g
Δ δ	δέλτα	Delta	d
Ε ε	ε ψιλὸν	E psilon	e tenue
Ζ ζ	ζῆτα	Zita	z
Η η	ἦτα	Ita	i
Θ ϑ θ	θῆτα	Thita	th
Ι ι	ἰῶτα	Iota	i
Κ κ	κάππα	Cappa	c, k
Λ λ	λάμβδα	Lambda	l
Μ μ	μῦ	My	m
Ν ν	νῦ	Ny	n
Ξ ξ	ξῖ	Xi	x
Ο ο	ο μικρὸν	O micron	o parvum

Π π ϖ	πῖ	Pi	p
Ρ ϱ ῥ	ῥῶ	Rho	r
Σ ς σ	σῖγμα	Sigma	ſ
Τ τ	ταῦ	Tau	t
Υ υ	ὖ ψιλὸν	Y pſilon	y tenue
Φ φ	φῖ	Phi	ph
Χ χ	χῖ	Chi	ch
Ψ ψ	ψῖ	Pſi	pſ
Ω ω	ὦ μέγα	O mega	o magnum.

Ex his ſeptem ſunt yocales, α, ε, η, ι, ο, υ, ω, Reliquæ ſeptem decem conſonantes.

Diviſio Vocalium.

Longæ ſunt, η, ω. Breves, ε, ο. Ancipites, α, ι, υ.

Ex his fiunt diphthongi duodecim: quarum ſex dicuntur propriæ, αι, αυ, ει, ευ, οι, ου. Sex impriæ, ᾳ, ῃ, ῳ, ηι, υι, ωι,

Utraque vocalis diphthongi per ſe ſyllabam efficit, cum poſterior duobus ſuperne punctulis notatur: παῖς, *puer*; εὔφωνος, *ſonorus*.

Diviſio Conſonantium.

Conſonantes ſunt duplices: Mutæ & Semivocales. Mu-

Mutæ dividuntur in { Tenues, π, κ, τ. Medias, β, γ, δ. Adspiratas, φ, χ, θ.

Semivocales dividuntur in liquidas seu immutabiles, λ, μ, ν, ρ. & in duplices, ζ, ξ, ψ.

Valent autem { ζ δς, vel, ut quidam, σδ. ξ κς, γς, χς. ψ πς, βς, φς.

Γ ante γ, ξ, χ, sonat ut ν. ἄγγελος, *Angelus*, λύγξ, *lynx singultus*, vel *lynx fera*, ἔγχος, *hasta*. Idem fit cum γ ante κ ponitur, sed ipsum κ induit tum sonum τοῦ γ· πέφαγκα pephanga, à φαίνω, *appareo*.

De Accentibus.

Accentus triplex est: { Acutus, θεός, λόγος, τύπτομαι. Gravis, τιμὴ. Circumflexus, μοῦσα, ποιῶ.

De Spiritibus.

Spiritus duplex est: { Asper, sive Densus: ἅμα. *simul* Lenis, sive Tenuis: ἐγὼ, *ego*.

Locus spirituum est vocalis aut

diphthongus initio dictionis itemque consonans ῥ, quæ in principio vocis aspiratur, ῥώμη, *robur*: in medio autem si duplicetur, priori loco lenem, posteriori asperum spiritum habet, πόῤῥω, *procul*, ἄῤῥωστος, *infirmus*.

De Apostropho.

Apostrophus est nota rejectæ & elisæ vocalis ferè brevis, aut diphthongi, cum sequens dictio à vocali aut diphthongo inchoatur.

Eliduntur ex vocalibus ε, ο, item α, & ι, cum corripiuntur. πάντ' ἔλεγον, *omnia dicebam*.

Ex diphthongis, αι, & οι, βούλομ' ἐγὼ, pro βούλομαι ἐγὼ, *volo ego*; οἴμ' ἐγὼ, pro οἴμοι ἐγὼ, *heu mihi*.

Quod si vocalis aut diphthongus sequentis dictionis aspiretur, tunc tenuis præcedens mutatur in aspiratam, ἀφ' ἑ, pro ἀπὸ ἑ, *a quo*. νύχθ' ὅλην, pro πᾶσαν ὅλην, *totam noctem*.

CAPUT.

CAPUT II.

De Partibus Orationis apud Græcos, & Primùm de Articulo.

PArtes Orationis apud Græcos sunt octo: Articulus, Nomen, Pronomen, Verbum, Participium, Adverbium, Præpositio, Conjunctio.

Casus quinque: Rectus seu Nominativus, Genitivus, Dativus, Accusativus, Vocativus. Ablativo carent Græci.

Numeri tres sunt: Singularis, Dualis, Pluralis.

In Duali eadem est Nominativi & Accusativi vox & terminatio, itidemque Genitivi & Dativi. Et in Plurali Vocativus semper est similis Nominativo.

De Articulo.

Articulorum alius est Præpositivus, qui declinandis nominibus præponitur, ut apud Latinos, *hic, hæc, hoc.*

Alius

Alius est Subjunctivus, qui vocabulis subjungitur, ut Relativum, *qui, quæ, quod*, cui etiam respondet.

Carent articuli Vocativo, cujus vicem explet Adverbium vocandi ὦ.

Declinatio Articuli præpositivi Masculini, Feminini, Neutri.

Sing. Mas. ὁ.	τοῦ.	τῷ.	τὸν.	ὦ
Nom. Fem. ἡ. Gen. τῆς. Da. τῇ. Ac. τὴν. Voc.				ὦ
Neut. τό.	τοῦ.	τῷ.	τό.	ὦ
Dual. Masc. τώ.		τοῖν.		ὦ
Nom. Fem. τά. Gen. & Dat.		τοῖν.	Voc.	ὦ
& Acc. Neut. τώ.		τοῖν.		ὦ
Plur. Masc. οἱ.	τῶν.	τοῖς.	τοὺς.	ὦ
Nom Fe. αἱ. Ge. τῶν. D. ταῖς. Ac. τὰς. V.				ὦ
Neu. τά.	τῶν.	τοῖς.	τά.	ὦ

Sic declinantur quoque composita ὅδε, ἥδε, τόδε; & ὅγε, ἥγε, τόγε.

Declinatio Articuli subjunctivi, Masculini, Feminini, Neutri.

Masc. ὅς.	οὗ.	ᾧ	ὅν.	
Sing. Nom. Fem. ἥ. Gen. ἧς. Dat. ᾗ. Acc.				ἥν
Neut. ὅ.	οὗ.	ᾧ.	ὅ	

Masc.

Masc. ῶ οῖν
Dual. Nom. Fem. ᾶ. Gen. & Dat. αῖν
& Accus. Neut. ῶ οῖν
Masc. οἱ. ῶν. οῖς. ὅς
Plur. Nom. Fem. ᾶι. Ge. ῶν. Da. ᾶις. Ac. ᾶς
Neut. ᾶ. ῶν. οῖς. ᾶ

Eodem modo inflectuntur composita hujus articuli: ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ, *qui, quæ, quod.*

CAPUT III.

De Nomine & declinationibus simplicibus.

DEclinationes dividuntur in Simplices & Contractas.

Simplicium sunt quinque sicut & Contractarum, de quibus infra.

Prima declinatio.

COntinet hæc tantum masculina in ας, & ης; ὁ Αἰνείας *Æneas*; ὁ χρύσης, *Chryses*: ὁ προφήτης, *Propheta.*

Paradigma

Paradigma in ας.

Sing. Nom. ὁ αἰνείας. Ge. τοῦ αἰνείου Dat. τῷ αἰνείᾳ. Accuſ. τὸν αἰνείαν. Voc. ὦ αἰνεία.
Dual. Nom. & Acc. τὼ αἰνεία. Gen. & Dat. τοῖν αἰνείαιν. Vocat. ὦ αἰνεία.
Plur. Nom. οἱ αἰνείαι. Ge. τῶν αἰνειῶν. Dat. τοῖς αἰνείαις. Accuſ. τοὺς αἰνείας. Voc. ὦ αἰνεῖαι

Paradigma in ης.

Sing. Nom. ὁ χρύσης. Gen. τοῦ χρύσου Dat. τῷ χρύσῃ. Acc. τὸν χρύσεω. Voc. ὦ χρύσης.
Dual. Nom. & Accuſ. τὼ χρύσα. Gen. & Dat. τοῖν χρύσαιν. Voc. ὦ χρύσα.
Plur. Nom. οἱ χρύσαι. Genit. τῶν χρυσῶν. Dat. τοῖς χρύσαις. Accuſ. τοὺς χρύσας. Voc. ὦ χρύσαι.

Vocativus nominum in ας habet α, in ης, η.

Excipiuntur *nomina in* της *&* πης, *& compoſita à verbis* μετρῶ, metior, πολῶ, vendo, τρίβω, tero, *quæ vocativum in* α *formant*: ὁ τοξότης, jaculator,

jaculator, ὁ τοξότης. ὁ ἱππότης, eques, ὦ ἱππότα. ὁ ποιητὴς, poëta, ὦ ποιητά. ὁ κυνώπης, impudens, ὦ κυνῶπα. ὁ γλαυκώπης, glaucos habens oculos, ὦ γλαυκῶπα. ὁ γεωμέτρης, Geometra, mensor terræ, ὦ γεωμέτρα. ὁ βιβλιοπώλης, librorum venditor. ὦ βιβλιοπῶλα. ὁ παιδοτρίβης, pædotriba, qui pueris exercendis præest, ὦ παιδοτρίβα.

Secunda Declinatio.

HAbet feminina in α & η, ἡ μοῦσα, *Musa*, ἡ τιμὴ, *honor*.

Paradigma in α.

Sing. Nom. ἡ μοῦσα. Gen. τῆς μούσης. Dat. τῇ μούσῃ. Acc. τὴν μοῦσαν. Voc. ὦ μοῦσα.
Dual. Nom. & Acc. τὼ μούσα. Genit. & Dat. ταῖν μούσαιν. Voc. ὦ μούσα.
Plur. Nom. αἱ μοῦσαι. Gen. τῶν μουσῶν Dat. ταῖς μούσαις. Accus. τὰς μούσας. Voc. ὦ μοῦσαι.

Paradigma in η.

Sing. Nom. ἡ τιμὴ. Gen. τῆς τιμῆς. Dat. τῇ τιμῇ Accus. τὴν τιμήν. Voc. ὦ τιμή.

Dual.

Dual. Nom. & Accus. τὼ ἡμέρᾳ. Gen. & Dat. τοῖν ἡμέραιν. Voc. ὦ ἡμέρᾳ. Plur. Nom. αἱ ἡμέραι. Gen. τῶν ἡμερῶν. Dat. ταῖς ἡμέραις. Accus. τὰς ἡμέρας. Voc. ὦ ἡμέραι.

Finita in δα, θα, σα, & *plurim* (hoc est, quæ ante se habet vocalem aut diphthongum) retinent α in toto singulari: ut Λήδα, Leda; Λήδας, Λήδᾳ. Μάρθα, Martha; μάρθας, μάρθᾳ. Ἡμέρα, dies, ἡμέρας, ἡμέρᾳ. φιλία, amicitia, φιλίας, φιλίᾳ.

Tertia Declinatio.

COmplectitur masculina, feminina, & communia in ος, & neutra in ον, ὁ λόγος, *sermo*, *oratio*; ὁ ἄνθρωπος, *homo*; ἡ νόσος, *morbus*; ὁ ἢ ἡ ὄνος, *asinus*; ὁ ἢ ἡ ἵππος, *equus*; ὁ ἢ ἡ χρήσιμος, *utilis*; ὁ ἢ ἡ φρόνιμος, *prudens*; τὸ ξύλον, *lignum*.

Paradigma Masculini.

Sing. Nom. ὁ λόγος. Gen. τοῦ λόγου. Dat. τῷ λόγῳ. Accus. τὸν λόγον. Voc. ὦ λόγε.

Dual.

Dual. Nom. & Accus. τὼ λόγω Gen. & Dat. τοῖν λόγοιν. Voc. ὦ λόγω.

Plur. Nom. οἱ λόγοι. Gen. τῶν λόγων. Dat. τοῖς λόγοις. Accus. τοὺς λόγους. Voc. ὦ λόγοι.

Paradigma Feminini.

Sing. Nom. ἡ νόσος. Gen. τῆς νόσου. Dat. τῇ νόσῳ. Accus. τὴν νόσον. Voc. ὦ νόσε.

Dual. Nom. & Ac. τὰ νόσω. Gen. & Dat. ταῖν νόσοιν. Voc. ὦ νόσω.

Plur. Nom. αἱ νόσοι. Gen. τῶν νόσων. Dat. ταῖς νόσοις. Accus. τὰς νόσους. Voc. ὦ νόσοι.

Paradigma Neutri.

Sing. Nom. τὸ ξύλον. Gen. τοῦ ξύλου. Dat. τῷ ξύλῳ. Accus. τὸ ξύλον. Voc. ὦ ξύλον.

Dual. Nom. & Accus. τὼ ξύλω. Gen. & Dat. τοῖν ξύλοιν. Voc. ὦ ξύλω.

Plur. Nom. τὰ ξύλα. Gen. τῶν ξύλων. Dat. τοῖς ξύλοις, Acc. τὰ ξύλα. Voc. ὦ ξύλα.

Eodem modo declinantur Adjectiva: ut Nom. ὁ καὶ ἡ χρήσιμος, καὶ τὸ χρήσιμον. Gen. τοῦ, τῆς, τοῦ χρησίμου. Dat. τῷ,

τῇ, τῷ χρησίμῳ. Accuſ. τὴν, τὸν, τὸ χρήσιμον. Voc. ὦ χρήσιμε, ἡ χρήσιμον.

Dual. Nom. & Accuſ. τὼ, τὰ, τὼ χρησίμω. Gen. & Dat. τοῖν, ταῖν, τοῖν χρησίμοιν. Voc. ὦ χρήσιμω in omni genere.

Plur. Nom. οἱ ἡ αἱ χρήσιμοι, ἡ τὰ χρήσιμα. Gen. τῶν χρησίμων per omnia genera. Dat. τοῖς, ταῖς, τοῖς χρησίμοις. Accuſ. τοὺς ἡ τὰς χρησίμους, ἡ τὰ χρήσιμα. Voc. ὦ χρήσιμοι, ἡ χρήσιμα.

Quarta Declinatio.

ATticorum hæc eſt propria. Eadem continet genera quæ tertia, habetque terminationes ως & ων.

Paradigma Maſculini.

Sing. Nom. ὁ μελιτέλεως. Gen. τοῦ μελιτέλεω. Dat. τῷ μελιτέλεῳ. Accuſ. τὸν μελιτέλεων. Voc. ὦ μελιτέλεως.

Dual. Nom. & Accuſ. τὼ μελιτέλεω. Gen. & Dat. τοῖν μελιτέλεῳν. Voc. ὦ μελιτέλεω.

Plur. Nom. οἱ μελιτέλεῳ. Gen. τῶν μελιτέλεων. Dat. τοῖς μελιτέλεῳς. Accuſ. τοὺς μελιτέλεως. Voc. ὦ μελιτέλεῳ.

Paradigma Feminini.

Sing. Nom. ἡ ἅλως. Gen. τῆς ἅλω. Dat. τῇ ἅλῳ. Accuſ. τὴν ἅλων. Voc. ὦ ἅλως.

In

In Duali & Plurali sicut μενέλεως.

Paradigma Neutri.

Sing. Nom. τὸ εὔγεων. Gen. τοῦ εὔγεω. Dat. τῷ εὔγεῳ. Acc. τὸ εὔγεων. Voc. ὦ εὔγεων.
Dual. Nom. & Acc. τὼ εὔγεω. Gen. & Da. τοῖν εὔγεῳν. Voc. ὦ εὔγεω.
Plur. Nom. τὰ εὔγεω. Gen. τῶν εὔγεων Da. τοῖς εὔγεως Acc. τὰ εὔγεω. Voc. ὦ εὔγεω.

Quinta Declinatio.

COmplectitur hæc declinatio omnia genera, ejusque nominativus exit,

Vel in	Vocalem	α. τὸ σῶμα, *corpus.*
		ι. τὸ μέλι, *mel.*
		υ. τὸ δόρυ, *hasta.*
		ω. ἡ λητὼ, *Latona.*
	Consonantem	ξ. ὁ κόραξ, *corvus.*
		ψ. ὁ κύκλωψ, *cyclops.*
		ν. ὁ ἕλλην, *Græcus.*
		ρ. ὁ μάκαρ, *beatus.*
		ς. ἡ λαμπὰς, *lampas.*

Paradigma Masculini.

Sing. Nom. ὁ Τιτὰν, *Titan.* Gen. τοῦ τιτᾶνος. Dat. τῷ τιτᾶνι. Accus. τὴν τιτᾶνα. Voc. ὦ τιτάν.

Dual. Nom. & Acc. τὼ τιτᾶνε. Gen. & Dat. τοῖν τιτάνοιν. Voc. ὦ τιτᾶνε.
Plur. Nom. οἱ τιτᾶνες. Gen. τῶν τιτάνων. Dat. τοῖς τιτᾶσι. Acc. τοὺς τιτᾶνας. Voc. ὦ τιτᾶνες.

Paradigma Feminini.

Sing. Nom. ἡ λαμπάς. Gen. τῆς λαμπάδος. Dat. τῇ λαμπάδι. Acc. τὴν λαμπάδα. Voc. ὦ λαμπάς.
Dual. Nom. & Acc. τὰ λαμπάδε. Gen. & Dat. ταῖν λαμπάδοιν. Voc. ὦ λαμπάδε.
Plur. Nom. αἱ λαμπάδες. Gen. τῶν λαμπάδων. Dat. ταῖς λαμπάσι. Acc. τὰς λαμπάδας. Voc. ὦ λαμπάδες.

Paradigma Neutri.

Sing. Nom. τὸ ζῶμα. Gen. τοῦ ζώματος. Dat. τῷ ζώματι. Accuſ. τὸ ζῶμα. Voc. ὦ ζῶμα.
Dual. Nom. & Accuſ. τὼ ζώματε. Gen. & Dat. τοῖν ζωμάτοιν. Voc. ὦ ζώματε.
Plur. Nom. τὰ ζώματα. Gen. τῶν ζωμάτων. Dat. τοῖς ζώμασι. Accuſ. τὰ ζώματα. Voc. ὦ ζώματα.

De

De Genitivo.

Genitivus exit in ς. sed variis vel consonantibus vel vocalibus præeuntibus vel vocalibus. Itaque habent nomina in

α { ατος. τὸ βῆμα, βήματος, *gradus, tribunal.* ἄλφα, βῆτα, γάμμα, & similia literarum nomina, indeclinabilia sunt.

Non *raro tamen audias viros doctos* duo gammata *vel* sigmata *dicere* ε, ο, ω, *declinantur ratione adjectivi adjuncti, quod est* ψιλὸν, μικρὸν, μέγα.

ιτος. τὸ μέλι, μέλιτος, *mel*; cum compositis, οἰνόμελι, *vinum mulsum*; ὄξύμελι, *acetum mulsum*; ὑδρόμελι, *aqua mulsa.*

Adjectiva neutra in ι, (ut & aliarum terminationum neutra) sequuntur leges suorum masculinorum εὔχαρι, εὐχάριτος, *gratum*, sicut εὔχαρις. φιλόπατρι, φιλοπάτριδος, *amans patriæ.* sic τὶ τινός, *aliquod* vel aliquid.

ιος. τὸ σίναπι σιλήπιος, *sinapi.*

Hoc tamen aiunt esse non Græcum, sed barbarum; sicut etiam κέραμι, ναυάβαρι, πέπερι.

Annotat.

Omnia nomina quintæ in α & ι sunt generis neutri.

υ { υος τὸ γόνυ, γόνυος, *genu*: δόρυ, δόρυος. *hasta* εος. τὸ ἄστυ, ἄστεος, *urbs*: ἡδὺ, ἡδέος, *suave* ab ἡδὺς. τὸ πῶυ πώες, *grex ovium*.

Quæ in υος, *quæ verò in* εος, *genitivum forment, usu discendum est. Illud solum hîc certum est, substantiva in* υ *penultimam corripientia habere* υος· *penultimam verò producentia,* εος.

ω, οος, ἡ Λητὼ, Λητόος, Λητοῦς, Latona.

Pertinent hæc ad quartam contractarum, & ferè sunt nomina propria mulierum: ἡ Μαντὼ, Μαντόος, οῦς.

αν { ανος· ὁ Παιὰν, Παιᾶνος, *Pæan*: ὁ Παν, Πανὸς, *Pan, Deus pastorum*. Et neutra hæc μέλαν, *nigrum*; τάλαν, *miserum*; ἀ μέλας, τάλας.

αντος· τὸ τύψαν, τύψαντος, *quod verberavit*; & similia participia aoristi primi, vel præsentis temporis, & aoristorum secundæ conjugationis verborum in μι (ἱστὰν, ἱστάντος, *sistens*; στὰν, στάντος, *quod stetit*,) cum nomine πὰν, παντὸς, *omne*; ἀ πᾶς.

ενος·

εν { ενος · τέρεν, τέρενος, *tenerum*; à τέρην.
εντος · χαρίεν, χαρίεντος, *gratiosum*; à χαρίεις. sic participia in εν. τυφθὲν, τυπὲν, *verberatum*; τιθὲν, *ponens*: θὲν, *quod posuit*.
Omnia in εν *sunt generis neutri.*

ην { ηνος. ὁ Ἕλλην, Ἕλληνος, *Græcus*: ἡ Σειρὴν, Σειρῆνος, *Siren*.
ενος · ὁ ποιμὴν, *pastor*, ποιμένος · ἡ φρὴν, *mens*, φρενός · ὁ τέρην, τέρενος, *tener*.

ιν { ινος · δελφὶν, δελφῖνος, *delphinus*: ἡ ἀκτὶν, ἀκτῖνος, *radius*.

ον { ονος · τὸ μεῖζον, *majus*, μείζονος.
Neutra hæc sunt à masculinis comparativis in ων.
οντος · τὸ τύπτον, τύπτοντος, *verberans*: præsentis temporis, vel aoristi secundi, vel futuri primi barytonorum vocis activæ; vel præsentis temporis & aoristi secundi verborum in μι, tertiæ conjugationis.

ουν { οδος · τὸ δίπουν, δίποδος, *bipes*, à δίπους.
ουντος · τὸ τυποῦν τυποῦντος, *verberaturum*. *Neutra sunt hæc omnia.*

υνος

υνος· ὁ μόσυν, μόσυνος, *turris* vel *domus lignea.*

υν { υντος· τὸ ζεύγνυν, ζεύγνυντος, *jungens*: præsentis temporis quartæ conjugationis verborum in μι.

ωνος· ὁ αἰὼν, αἰῶνος, *ævum*: ὁ Πλάτων, Πλάτωνος, *Plato.*

ονος· ὁ πρίων, πρίονος, *serra*: ἡ χελιδὼν, χελιδόνος, *hirundo*, & communia, ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων, καὶ τὸ εὔδαιμον, *felix*; sic comparativa, ὁ καὶ κρείσσων, κρείσσονος, *melior.*

ων { ῶντος· ὁ Ξενοφῶν, Ξενοφῶντος, *Xenophon.* ὁ βοῶν, βοῶντος, *clamans*; & similia participia præsentis temporis vocis activæ in secunda circumflexorum.

οντος· δράκων, δράκοντος, *draco*; & participia barytonorum præsentis temporis, vel aoristi secundi, vel futuri primi vocis activæ: ὁ τύπτων, τύπτοντος, *verberans.*

κος· ὁ θώραξ, θώρακος, *thorax*: ἡ κύλιξ, κύλικος, *calix*, ἡ ἀλώπηξ, ἀλώπεκος, *vulpes*, mutato η in ε.

γος· ὁ ἅρπαξ, ἅρπαγος, *rapax*.

χος· ἡ θρίξ, τριχὸς, *capillus*, substituto τ pro θ. quod fit propter sequentem adspiratam χ. In dativo plurali rursus assumit θ (θριξὶ) non enim sequitur adspirata, sed ξ,

κτος· ὁ ἄναξ, ἄνακτος, *Rex*: ἡ νὺξ. νυκτὸς, *nox*.

ξ

αρος· ὁ μάκαρ, μάκαρος, *beatus*: ἡ δάμαρ, *uxor*: τὸ νέκταρ, *nectar*.

ατος· τὸ ἧπαρ, ἥπατος, *hepar*: τὸ δέλεαρ, *esca*. Indeclinabilia sunt τὸ μῶμαρ, *stultus*; & τὸ ὄναρ *somnium*.

αρ

ειρος· ὁ φθεὶρ, φθειρὸς, *pediculus*: ἡ χεὶρ, *manus*: ὁ ἢ ἡ ἀντίχειρ, *pollex*.

ειρ

ηρος· ὁ Σὴρ, Σηρὸς, *Ser* populus, & *vermis nens sericum*: ὁ λυτὴρ, λυτῆρος, *pelvis*: τὸ κῆρ, κηρὸς, *cor*: ἡ κὴρ, κηρὸς, *sors*, *fatum*.

ερος· ὁ αἰθὴρ, αἰθέρος, *æther*: ὁ πατὴρ, πατέρος, πατρὸς, *pater*: ἡ μήτηρ, μητέρος, μητρὸς, *mater*: ἡ γαστὴρ, γαστέρος,

ηρ

ρος, γαστρὸς, *venter*: & similia, quæ syncopen patiuntur; è quibus etiam est, ὁ ἀνὴρ, ἀνέρος, ἀνδρὸς, *vir*.

ορ { ορος. τὸ ἦτορ, ἤτορος, *cor*, *animus*: & quod inde componitur, ὁ καὶ ἡ μηγαλήτωρ, *magnanimus*:

υρ { υρος· ὁ ψίθυρ, ψίθυρος, *susurro*: ὁ καὶ ἡ μάρτυρ, μάρτυρος, *testis*: τὸ πῦρ, πυρὸς, *ignis*.

ωρ { ωρος· ὁ ἰχὼρ, ἰχῶρος, *humor*, *sanies*: τὸ ἕλωρ, ἕλωρος, *captura*.
ορος· ὁ Νέστωρ, Νέστορος, *Nestor*: ὁ καὶ ἡ ἀπάτωρ, *sine patre*: ὁ καὶ ἡ ἀμήτωρ, *carens matre*. Excipe τὸ ὕδωρ, ὕδατος, *aqua*, quasi ab ὕδας.

ας { αντος· ὁ Αἴας, Αἴαντος, *Ajax*: ὁ πᾶς, παντὸς, *omnis*; cum compositis, ἅπας, σύμπας, *omnis*.
ανος· ὁ μέλας, μέλανος, *niger*: ὁ τάλας, τάλανος, *miser*.
αδος· ἡ λαμπὰς, λαμπάδος, *lampas*: ἡ μονὰς, μονάδος, *unitas*.
ατος· τὸ γῆρας γήρατος, *senectus*: τὸ κέρας, κέρατος, *cornu*. Quintæ declinationis Contractarum.

αος· ὁ λᾶας τοῦ λάαος, *lapis*: ὁ λᾶς, λαὸς, *lapis*.

αις { αἶτος· ὁ ἢ ἦ δαὶς, δαιτὸς, *convivium*: τὸ ϛαὶς, *farina aquâ ſubacta*.
αιδος· ὁ ἢ ἡ παῖς, παιδὸς, *puer*, *puella*; cum compoſitis, ἄπαις, *ſine liberis*; εὔπαις, *felix liberis*.

αυς { αος ἡ ναῦς, ναὸς vel νεὼς, *navis*: γραῦς, γραὸς, *anus*, *vetula*.

εις { ενος· ὁ κλεὶς, κλεῖνος, *pecten*. ſic εἷς, ἑνὸς, *unus*; cum compoſitis, μηδεὶς, οὐδεὶς, *nullus*.
ενος· ὁ Σιμοεὶς, Σιμοέντος, *Simois*, nomen fluvij: ἡ Ὀπόεις, Ὀπόεντος, *Opus*, nomen urbis: ὁ χαρίεις, χαρίεντος, *gratioſus*.

Excipe, ἡ κλεὶς, *clavis*, τὸ κλειδὸς, τῇ κλειδὶ, τὴν κλεῖδα ἢ κλεῖν: & in plurali, κλεῖς, *claves*.

ους { εος· ὁ βασιλεὺς, *Rex*, βασιλέος· & ſæpiùs βασιλέως, Atticè. Omnia ſunt tertiæ Contract.

ητος

ης { ητος· ὁ λέβης, λέβητος, *lebes*: ἡ ἐσθὴς, ἐσθῆτος, *vestis*.
ἡ κακότης, κακότητος, *malitia*: ἡ δριμύτης, δριμύτητος, *acrimonia*: & similia infinita.
ῆτος· ὁ τιμῆς, τιμῆτος, *honoratus*: ὁ δαφνῆς, δαφνῆτος, *laurus*, quæ sunt contracta ex τιμήεις, δαφνήεις.
ῆτος· ὁ Κλήμης, Κλήμητος, *Clemens*.

ις { ιος· ἡ πόλις, πόλιος, *civitas*: secundæ Contractarum.
ιδος· ὁ Πάρις, Πάριδος, *Paris*: ἡ κρηπὶς, κρηπίδος, *basis*, *crepida*, *crepido*: ἡ θέμις, θέμιδος, *jus*, *fas*.
ιτος· ἡ χάρις χάριτος, *gratia*; cum compositis: εὔχαρις, *gratus*; ἄχαρις, *ingratus*.
ιθος· ὁ καὶ ἡ ὄρνις, ὄρνιθος, *avis*.
ινος· ὁ καὶ ἡ τὶς, τινὸς, *aliquis*, indefinitum; τίς, τίνος; *quis?* interrogativum. sic ὁ δελφὶς, δελφῖνος, *delphinus*: ἡ ἀκτὶς, ἀκτῖνος, *radius*.

ους { οος· ὁ καὶ ἡ βοῦς, τοῦ καὶ τὸ βοὸς, *bos*.
ουντος· ὁ πλακοῦς, πλακοῦντος, *placenta*.

οντος·

οντος · ὁ ὀδούς, ὀδόντος, *dens*; ὁ δούς, δόντος, *qui dedit*.

τὸ ὦς, ὠτὸς, *auris*.

υος · ὁ μῦς, μυὸς, *mus*: ὁ ἰχθὺς, vel ἰχθῦς, ἰχθύος. *piscis*.

εος · ὀξὺς, ὀξέος, *acutus*; ὁ ἡδὺς, ἡδέος, *suavis*.

εως *Atticè*: ὁ πῆχυς, πήχεως, *cubitus*: ὁ πρέσβυς, *senex* vel *legatus*:

υς ὁ πέλεκυς, *securis*.

υδος · ἡ χλαμὺς, χλαμύδος *chlamys*: ὁ ἠ, ἡ νέηλυς, νεήλυδος, *advena*.

υθος · ἡ κόρυς, κόρυθος, *galea*.

υνλος · ὁ ζεύγνυς, ζεύγνύντος, *jungens*, & similia participia quartæ conjugationis in μι.

ωτος · ὁ γέλως γέλωτος, *risus*; τὸ φῶς, φωτὸς. *lux*.

οθ · ὁ αἰδὼς αἰδόος, *pudor, verecundia*: ἡ ἠὼς, ἠόος, *aurora*. Quartæ Contractarum.

ως οτος · ὁ τετυφὼς τετυφότος, *qui verberavit*: & similia participia præteriti activi vel medii, generis masculini.

ωος · ὁ Τρωὸς, Τρωὸς, *Trojanus*; ὁ ἥρως, ἥρωος, *heros*.

λς. λος· ὁ ἅλς, ἁλὸς, *ſal* ἡ ἅλς, ἁλὸς, *mare.*

ψ { πος· ὁ ὦψ, ὠπὸς, *viſus:* ὁ Κύκλωψ, Κύκλωπος, *Cyclops.* βος· ὁ Ἄραψ, Ἄραβος, *Arabs:* φλὲψ, φλεβὸς, *vena.*

De Accuſativo.

Accuſativus exit in α.

Exceptiones.

I. Excipe primò nomina in ις & υς, quorum genitivus habet Ϙ purum; nam hæc accuſativum in ν formant, ὁ ὄφις, ὄφιϘ, vel ὄφεως, τὸν ὄφιν, *ſerpens:* ὁ βότρυς, βότρυϘ, τὸν βότρυν, *racemus:* ὁ ὀξὺς, ὀξέϘ, ὀξὺν, *acutus.*

II. Excipe ſecundò barytona in ις & υς, quæ non habent Ϙ purum; hæc enim α & ν ſortiuntur: ἡ ἔρις, ἔριδϘ, ἔριδα vel ἔριν, *contentio.* ὁ νέηλυς, νεήλυδϘ, νεήλυδα vel νέηλυν, *advena.* ὁ Πάρις, ΠάριδϘ, Πάριδα vel Πάριν, *Paris.*

Annotat.

Cauſa hujus duplicis accuſativi eſt, quod hæc vocabula Ionicè per Ϙ quoque purum inflectantur, non ſecùs atque ὄφις; *unde*

unde meritò utrâque terminatione finiuntur. In oxytonis hoc non fit, solùm enim α habent: ἡ ἐλπὶς, ἐλπίδος, ἐλπίδι, spes; ἡ χλαμὺς, χλαμύδος, χλαμύδα, chlamys.

III. Excipe tertiò finita in αυς. ἡ, ναῦς ναυ̃ν, *navis:* ἡ γραῦς, γραυ̃ν, *vetula*, substituto ν in locum ς nominativi, ut & in βᾶς, βᾶν, accidit.

De Vocativo.

Vocativus similis est nominativo.

I. EXcipiuntur *flexa per* ντος, *quæ ablato* τος *faciunt vocativum*; ὁ Αἴας, Ajax; Αἶαντος, ὦ Αἶαν. ὁ λέων λέοντος, ὦ λέον, leo.

II. *Adjectiva in* ην *&* εις *quorum neutrum in* εν *exit, ea enim vocativum quoque per* εν *faciunt:* ὁ ἠ̃ ἡ τέρην, tener, τὸ τέρεν, ὦ τέρεν. ὁ χαρίεις, gratiosus, τὸ χαρίεν, ὦ χαρίεν, & χαρίεις.

III. *Gravitona in* ηρ, *quæ in vocativo faciunt* ερ. ἡ μήτηρ, mater, ὦ μῆτερ. *Sic acuta quatuor,* ὁ πατὴρ, pater, ὁ δαὴρ, levir; ἀνὴρ, vir; Σωτὴρ, Salvator,

vator, *in vocativo, tono retracto,* ὦ πάτερ, δαῆρες, ἄνερ, Ζῶτερ.

IV. *Definentia in* ευς *&* ϐς, *item gravitona in* ις *&* υς, *rejiciunt in vocativo* ς; ὁ βασιλεὺς, Rex; ὦ βασιλεῦ. ὦ ὄφι, ὦ βότρυ. *quibus adde* παῖς, puer; ὦ παῖ.

Hæc tamen duo, ὦ πῶς, pes; ὀδὼς, dens: *retinent suum sigma.*

Dativus Pluralis.

Dativus pluralis fit à singulari, posito σ *ante ultimum iota, & rejectis* δ, θ, ν, τ, *si in singulari ante illud iota occurrunt.*

Quæ in singulari habent ονῖι. *in plurali habent.* οσι. *quæ verò* ενῖι, εισι. ὁ λέων, λέονῖι, λέοσι. τυφθείς, τυφθέντι, τυφθεῖσι.

Finita in ξ, ψ, *aut diphthongum habentem* ς, *dativum pluralem formant, assumpto iota:* ὁ κόραξ, corvus, κόραξι. ὁ Ἄραψ, Arabs, Ἄραψι. βασιλεύς, Rex, βασιλεῦσι.

Quæ syncopen patiuntur, dativum formant in ασι. ὁ πατὴρ, pater, πατέρα, πατρὸς, πατράσι· ἡ μήτηρ, mater, μητέρα, μητρὸς, μητράσι· ὁ ἀνὴρ, vir; ἀνέρα, ἀνδρὸς, ἀνδράσι.

CAPUT.

CAPUT. IV.

De Contractis Declinationibus.

QUinque ſunt declinationes Contractæ. Prima continet Maſculina, Feminina, & communia in ης, & Neutra Adjectiva in ες,& Subſtantiva in ους. ὁ Δημοσθένης, *Demoſthenes* ; ἡ τριήρης, *triremis* ; ὁ ἡ, ἡ ἀληθὴς, *verus & vera* ; τὸ ἀληθὲς, *verum* ; τὸ τεῖχος, *murus*.

Paradigma Maſculini.

Sing. Nom. ὁ Δημοσθένης. Gen. τοῦ Δημοσθένους, Δημοσθένεος. Dat. τῷ Δημοσθένει, Δημοσθένη. Acc. τὸν Δημοσθένεα, Δημοσθένη. Voc. ὦ Δημόσθενες.

Dual. Nom. & Accuſ. τὼ Δημοσθένεε, Δημοσθένη. Gen. & Dat. τοῖν Δημοσθενέοιν, Δημοσθενοῖν. Voc. ὦ Δημοσθένεε, Δημοσθένη.

Plur. Nom. οἱ Δημοσθένεες, Δημοσθένεις. Gen. τῶν Δημοσθενέων, Δημοσθενῶν. Dat. τοῖς Δημοσθένεσι. Acc. τοὺς Δημοσθένεας, Δημοσθένεις. Voc. ὦ Δημοσθένεες, Δημοσθένεις.

Sing. Nom. ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς καὶ τὸ ἀληθές. Gen. τοῦ, τῆς, τοῦ ἀληθέος, ἀληθοῦς. Dat. τῷ, τῇ, τῷ ἀληθεῖ, ἀληθεῖ. Accuſ. τὸν καὶ τὴν ἀληθέα, ἀληθῆ, καὶ τὸ ἀληθές. Voc. ὦ ἀληθές, in omni genere.

Dual. Nom. & Accuſ. τὼ, τὰ, τὼ ἀληθέε, ἀληθῆ. Gen. & Dat. τοῖν, ταῖν, τοῖν ἀληθέοιν, ἀληθοῖν. Voc. ὦ ἀληθέε, ἀληθῆ.

Plur. Nom. οἱ καὶ αἱ ἀληθέες, ἀληθεῖς, καὶ τὰ ἀληθέα, ἀληθῆ. Gen. τῶν ἀληθέων, ἀληθῶν, in omni genere. Dat. τοῖς, ταῖς, τοῖς, ἀληθέσι. Acc. τοὺς καὶ τὰς ἀληθέας ἀληθεῖς, καὶ τὰ ἀληθέα, ἀληθῆ. Voc. ὦ ἀληθέες, ἀληθεῖς, καὶ τὰ ἀληθέα, ἀληθῆ.

Paradigma Neutri.

Sing. Nom. τὸ τεῖχος. Gen. τοῦ τείχεος, τείχους. Dat. τῷ τείχεϊ, τείχει. Acc. τὸ τεῖχος. Voc. ὦ τεῖχος.

Dual. Nom. & Accuſ. τὼ τείχεε, τείχη. Gen. & Dat. τοῖν τειχέοιν, τειχοῖν. Voc. ὦ τείχεε, τείχη.

Plur. Nom. τὰ τείχεα, τείχη. Gen. τῶν τειχέων, τειχῶν. Dat. τοῖς τείχεσι. Acc. τὰ τείχεα, τείχη. Voc. ὦ τείχεα, τείχη.

Secunda

Secunda Declinatio.

ESt Masculinorum, & Femininorum, & communium in ις, & Neutrorum in ι. ὁ ὄφις, *serpens*: ἡ πόλις, *civitas*: ὁ ἢ ἡ νῆϊς, *jejunus & jejuna*: τὸ σίνηπι, *sinapi*.

Paradigma Masculini.

Sing. Nom. ὁ ὄφις. Gen. τοῦ ὄφιος. Dat. τῷ ὄφιϊ, ὄφι. Acc. τὸν ὄφιν. Voc. ὦ ὄφι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ὄφιε. Gen. & Dat. τοῖν ὀφίοιν. Voc. ὦ ὄφιε.

Plur. Nom. οἱ ὄφιες, ὄφις. Gen. τῶν ὀφίων. Dat. τοῖς ὄφισι. Acc. τοὺς ὄφιας, ὄφις. Voc. ὦ ὄφιες, ὄφις.

Sic inflectuntur, & in iisdem casibus contrahuntur etiam feminina & communia.

Paradigma Neutri.

Sing. Nom. τὸ σίνηπι. Gen. τοῦ σινήπιος. Dat. τῷ σινήπιϊ, σινήπι. Accus. τὸ σίνηπι. Voc. ὦ σίνηπι.

Dual.

Dual. Nom. & Acc. τὼ σινήπιε. Gen. & Dat. τοῖν σινηπίοιν. Voc. ὦ σινήπιε.

Plur. Nom. τὰ σινήπια, σινήπι. Gen. τῶν σινηπίων. Dat. τοῖς σινήπισι. Accuſ. τὰ σινήπια, σινήπι, Voc. ὦ σινήπια, σινήπι.

Tertia Declinatio.

CONtinet Maſculina in ευς. Contrahuntur autem ſolùm in iis caſibus, quos in hoc paradigmate cernis. Sing. Nom. ὁ βασιλεύς. Gen. τοῦ βασιλέος. Dat. τῷ βασιλέι, βασιλεῖ. Accuſ. τὸν βασιλέα. Voc. ὦ βασιλεῦ.

Dual. Nom. & Accuſ. τὼ βασιλέε, βασιλῆ. Gen. & Dat. τοῖν βασιλέοιν. Voc. ὦ βασιλέε, βασιλῆ.

Plur. Nom. οἱ βασιλέες, βασιλεῖς. Gen. τῶν βασιλέων. Dat. τοῖς βασιλεῦσι. Acc. τοὺς βασιλέας, βασιλεῖς. Voc. ὦ βασιλέες, βασιλεῖς.

Quarta

Quarta Declinatio.

DUas habet terminationes, nempe ω & ως, ἡ λητὼ *Latona* : ἡ αἰδὼς, *verecundia, pudor.*

Paradigmata.

Sing. Nom. ἡ λητώ. Gen. τῆς λητόϕ, λητῦς. Dat. τῇ λητόι, λητοῖ. Acc. τὴν λητόα, λητῶ. Voc. ὦ λητοῖ.

Dual. Nom. & Accuſ. τὰ λητώ. Gen. & Dat. ταῖν λητοῖν. Voc. ὦ λητώ.

Plur. Nom. αἱ λητοί. Gen. τῶν λητῶν. Dat. ταῖς λητοῖς. Accuſ. τὰς λητύς. Voc. ὦ λητοί.

Sing. Nom. ἡ αἰδὼς. Gen. τῆς αἰδόϕ, αἰδῦς. Dat. τῇ αἰδόι, αἰδοῖ. Accuſ. τὴν αἰδόα, αἰδῶ. Voc. ὦ αἰδοῖ. In duali & plurali ſicut λητώ.

Quinta Declinatio.

COmplectitur Neutra in ας. τὸ κέρας, *cornu* ; τὸ κρέας, *caro.*

Paradigma.

Sing. Nom. τὸ κέρας. Gen. τῦ κέρατϕ, κέρατϕ, κέρως. Dat. τῷ κέρατι, κέρᾳ, κέρᾳ. Acc. τὸ κέρας. Voc. ὦ κέρας.

Dual.

Dual. Nom. & Acc. τὼ κέρατε, κέρᾳ, κέρα. Gen. & Dat. τοῖν κεράτοιν, κεράοιν, κεροῖν. Voc. ὦ κέρατε, κέρᾳ, κέρα.
Plur. Nom. τὰ κέρατα, κέρᾳ, κέρα. Gen. τῶν κεράτων, κεράων, κερῶν. Dat. τοῖς κέρασι. Accuſ. τὰ κέραλα, κέρᾳα, κέρα. Voc. ὦ κέραλα, κέρᾳα, κέρα.

Sicut in Latinis rudimentis tirones exerceri ſolent declinandis vocabulis modò ejuſdem declinationis, modò diverſarum, ut eo firmiùs fines & terminationes declinationum memoriæ commendent; ita quoque in his Græcis rudimentis jubebuntur interdum ſimul & conjunctim declinare hæc & ſimilia vocabula. ἡ ἀγαθὴ τύχη, bona fortuna; μεγάλη τιμὴ, magnus honor; ἀγαθὸς λόγος, bonus ſermo, bona oratio; καλὸς ἀνὴρ, pulcher vir, honeſtus; βασιλεὺς κλυτὸς, Rex illuſtris; ἀληθὴς προφήτης, verus Propheta; ἁγία πόλις, urbs ſancta, alma; τὸ ἅγιον πνεῦμα, ſanctus Spiritus, *&c.*

Ut autem tirones habeant axempla, quibus declinandis ſeſe exerceant, viſum eſt hîc aliquot ſingularum declinationum vocabula ſubjicere.

Ex-

Exempla primæ Declinationis.

ὁ
- Ἀνδρέας, *Andreas.*
- Ματθίας, *Matthias.*
- Πυθαγόρας, *Pythagoras.*
- Βορέας, *Boreas.*
- νεανίας, *adolescens.*
- ταμίας, *quæstor.*
- πάππας, *pater.*
- πάπας, *Papa.*

ὁ
- μαθητὴς, *discipulus.*
- Προφήτης, *Propheta.*
- δεσπότης, *dominus.*
- πολίτης, *civis.*
- Ποιητὴς, *Poëta.*
- κριτὴς, *judex.*
- ναύτης, *nauta.*
- ὀφειλέτης, *debitor.*
- ψάλτης, *cantor.*

Secundæ.

ἡ
- δόξα, *gloria.*
- ῥίζα, *radix.*
- σοφία, *sapientia.*
- φιλία, *amicitia.*
- μωρία, *stultitia.*
- ἀλήθεια, *veritas.*
- εὐσέβεια, *pietas.*
- ἀσέβεια, *impietas.*

ἡ
- χολὴ, *bilis.*
- ὀργὴ, *ira.*
- νίκη, *victoria.*
- τύχη, *fortuna.*
- ζωὴ, *vita.*
- ψυχὴ, *anima.*
- φωνὴ, *vox.*
- εἰρήνη, *pax.*
- μάχη, *pugna.*

Tertiæ.

Tertiæ.

ὁ
- βίος, *vita.*
- πόνος, *labor.*
- χρόνος, *tempus.*
- πόλεμος, *bellum.*
- οὐρανὸς, *cælum.*
- νόμος, *lex.*
- οἶνος, *vinum.*

ἡ
- ὁδὸς, *via.*
- νῆσος, *insula.*
- δέλτος, *libellus, tabula.*
- ῥάβδος, *virga, fasces.*
- ψῆφος, *calculus, suffragium.*

ὁ, ἡ
- φιλόσοφος, *amans amicorum.*
- ἔμψυχος, *animatus.*
- φρόνιμος, *prudens.*
- ἔνδοξος, *gloriosus.*
- σύμμαχος, *socius.*
- ἀπαίδευτος, *indoctus.*

τὸ
- ἔργον, *opus.*
- δένδρον, *arbor.*
- ζῷον, *animal.*
- θηρίον, *bestia.*
- μέτρον, *mensura.*
- ὄνειρον, *somnium.*
- ᾠὸν, *ovum.*

Quartæ.

ὁ
- Νικολέως, *Nicolaus.*
- λεως, *populus.*
- νεως, *templum.*
- ταως, *pavo.*
- λαγως, *lepus.*

ἡ
- ἕως, *aurora.*
- χως, *Cos, insula.*
- βῦγεως, *fertilis.*

ἴλεως,

ὁ κ̃ ἡ
- ἵλεως, *propitius.*
- ἀνίλεως, *immitis.*
- δίκερως, *bicornis.*
- πολύκερως, *multicornis.*
- εὔκερως, *pulchricornis.*

τὸ
- εὔγεων, *fertile*; ἵλεων, &c.
- ἀνώγεων, *cœnaculum.*
- βαθύγεων, *profundum.*
- χρεὼν, *debitum*; vel τὸ χρέως.

Quintæ.

ὁ
- πατὴρ, *pater.*
- Πὰν, *Pan.*
- Παιὰν, *Pæan.*
- ἕλλην, *Græcus.*
- δελφὶν, *delphinus.*
- κλὼν, *ramus.*
- Πλάτων, *Plato.*
- θώραξ, *thorax.*

ἡ
- Ἑλλὴνὶς, ίδος, *Græca.*
- Λητὼ, *Latona,*
- Ἑλλὰς, *Græcia.*
- λαμπὰς, *lampas.*
- ἐσθὴς, *vestis.*
- ἁγιότης, *sanctitas.*
- μήτηρ, *mater.*

ὁ κ̃ ἡ
- ἀπάτωρ, *sine patre.*
- ἀμήτωρ, *sine matre.*
- εὔχαρις, *gratus.*
- ἄχαρις, *ingratus.*
- φιλόπατρις, *amans patriæ.*

τὸ { σῆμα, *signum.* | σῶμα, *os, oris,* | μέλι, *mel.* | δάκρυ, *lacryma.* | ἄστυ, *urbs.* | ἧπαρ, *hepar.* | ἦτορ, *cor.* | φῶς, *lumen.*

Exempla Primæ Contractar.

ὁ, ἡ { εὐγενὴς, *nobilis.* | εὐσεβὴς, *pius.* | ἀσεβὴς, *impius.* | εὐσθενὴς, *fortis.* | ἀσθενὴς, *infirmus.* | εὐμαθὴς, *docilis.* | ἀμαθὴς, *indocilis.* | εὐτυχὴς, *felix.* | ἀτυχὴς, *infelix.*

τὸ { ἀσθενὲς, *infirmum,* &c. | γένος, *genus.* | ἔθος, *consuetudo.* | ἦθος, *mos.* | ἔπος, *verbum.* | ὄρος, *mons.* | μέρος, *pars.*

Secundæ.

ὁ { πόσις, *maritus.* | μάντις, *vates.*

τὸ { εὐγενὲς, *nobile.* | εὐσεβὲς, *pium.* | ἀσεβὲς, *impium.* | εὐσθενὲς, *forte.*

ἡ { λέξις, *dictio.* | ποίησις, *poësis.* | φύσις, *natura.* | πίστις, *fides.*

γνῶσις,

ἡ γνῶσις, *cognitio.*
χρῖσις, *unctio.*
ὕβρις, *injuria.*
ξύνεσις, *intellectus.*

Tertiæ.

ὁ Ἀχιλλεὺς, *Achilles.*
Ἱερεὺς, *Sacerdos.*
ἁλιεὺς, *piscator.*
τοκεὺς, *parens.*
γονεὺς, *genitor.*
νομεὺς, *pastor.*
γραμματεὺς, *scriba.*

Quartæ.

ἡ Ἠὼς, *Aurora.*
Ἀλεκτὼ, *Alecto.*
Μαντὼ, *Manto.*
Πειθὼ, *Suada.*
φειδὼ, *parsimonia.*

Quintæ.

τὸ κρέας, *caro.*
γῆρας, *senectus.*
πέρας, *finis.*
γέρας, *munus.*
σέλας, *lumen.*
δέπας, *poculum.*

CAPUT. V.

De Accentibus.

NE *magno cum labore pueri, & nullo penè fructu, dum certa Accentuum norma destituti Græcas voces inflectunt, vitiosam simul pronuntiationem imbibant, quam summa postmodum & sua & Præceptorum molestiâ dediscere vix possint; visum fuit hîc faciliores aliquot Accentuum regulas subjicere; non tam ut post omnes declinationes, quàm ut cum singulis paradigmatis earum unam saltem vel ediscant, vel repetant.*

Accentus tres sunt: *Acutus, Gravis, Circumflexus.*

Acutus afficit ultimam syllabam, penultimam, & antepenultimam. *Gravis* in ultimâ tantùm signatur: quamvis in omni syllabâ, quæ acuto aut circumflexo careat, subintelligatur, eamque ob causam Syllabicus dici soleat. *Circumflexus* ultimam, aut

aut penultimam, & quidem non nisi naturâ tantùm, vel naturâ simul & positione longam occupat.

Excipe tamen composita ex subjunctivo articulo, & infinito τίς. Hæc enim, sicut & poëtica, τοῖσδεσι, ταῖσδεσι, circumflexum in antepultima habent, ὅστις, *qui*, ἔστινος, ἥστινος, ὅτινι, ἧτινι.

Formas & figuras Accentuum habes in his vocabulis: Θεός, λόγος, τύπτομαι, ποιῶ, βεᾶτε, τιμὴ.

Vocabulum, quod acutum in ultima habet, vocatur *Oxytonum*: quod in penultima, *Paroxytonum*: quod in antepenultima, *Properoxytonum*. Quod gravi notatur in ultima, *Barytonum* vulgò dicitur: quamvis etiam omnia illa, quæ nullum accentum in ultima habent, *Gravitona* dici soleant. Quod in ultima Circumflexum habet, *Perispomenon* est: quod in penultima, *Properispomenon*.

Oxytona mutant in ipso orationis contextu acutum suum in gravem, & tunc dicuntur ἐγκλινόμενα, id est, *Inclinata*. Θεὸς ἡμῶν, *Deus noster*, pro Θεός. Non inclinatur tamen acutus. Accen-

tus in ipſo orationis contextu, ſi ſequatur dictio enclitica: Θεός ζου, *Deus tuus*: Θεός ἐϛι, *Deus eſt*: ut nec in fine periodi: πάντα βλέπϛ ὁ Θεός, *omnia videt Deus.*

Interrogativum τίς retinet ubique ſuum Accentum acutum: τίς ἦλθε, *quis venit.*

De Accentu Acuto.

ULtima longâ, nunquam eſt in ante penultima Accentus acutus: Αἰνείας, Αἰνείᾳ. *Æneas*: ἀνθρώπου, *hominis.* Σωμάτων, *corporum.*

Propter hanc regulam mutandus eſt aliquando Accentus obliquorum in polyſyllabis dictionibus proparoxytonis: ἄνθρωπος, *homo*, ἀνθρώπου, ἀνθρώπῳ. Σῶμα, *corpus*, Σώματος, Σωμάτων.

Excipe 1. Omnes caſus quartæ declinationis ſimplicium: Μενέλεως, Μενέλεω, Μενέλεων. 2. Genitivos Atticos omnium numerorum ſecundæ Declina-

Declinationis contractæ: πόλεως, πόλεων, πόλεων. 3. Vocabula in αι & οι. Nam istæ Diphthongi habentur in accentibus breves: ἄνθρωποι, τύπτουσι. Si tamen in eadem dictione sequatur post eas aliqua Consonans, longæ censebuntur: ἀνθρώποις.

Ex gravi & acuto in contractione fit acutus, ἑστὼς, ἑστώς, *stans*: γεγαὼς, γεγώς, *natus*.

De Accentu Circumflexo.

LOnga non sola positione, sed ex natura sua, ante finalem brevem, si accentu notetur, circumflexo notabitur: σῶμα, *corpus*: πῶυ, *grex*: μῆσαι, μῆσαι· οἶκῳ, οἴκοι, *ædes*. Nam & hîc αι & οι breves habentur. At τύπτε, τύπτον, paroxytona sunt, quia sola positione producuntur.

Excipe tertias personas Optativi activi desinentes in αι vel οι, in his enim censetur hæc Diphthongus longa: ποιήσαιμι, ποιήσαις, ποιήσαι. φύγοιμι, φύγοις,

φθύῃς, φθύῃ. τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι, δῦροιμι, δῦροις, δῦροι.

Ex acuto & gravi fit in contractione Circumflexus: βοάεῖε, βοᾶτε, *clamate*. Hîc α & ε coaleſcunt, quorum alterum acutum, alterum gravem accentum habebat. Sic ποιέεῖε, ποιεῖτε, *facite*. Excipe τ' Λητόα, Λητώ, non Λητῶ, *Latonam*: αἰδόα, αἰδώ, *verecundiam, pudorem*: quamvis aliqui circumflectant, τ' αἰδῶ. quibus adde τῶ νόω, νώ, ἡ νόος, *mens*.

De Accentibus Declinationum.

QUalis Accentus eſt in recto, talis ferè eſt in obliquis; niſi obſtet aliqua regula ex prædictis: λόγος, λόγε, λόγῳ, λόγον. Αἰνείας, Αἰνείε, Αἰνείᾳ. Μενέλεως, Μενέλεω.

In declinationibus pariſyllabis, ſi rectus ſit oxytonus, genitivi & dativi circumflectuntur in omnibus numeris: ὁ ποιητὴς, *poëta*; τὸ ποιητοῦ, τῷ ποιητῇ, τοῖν, ποιηταῖν, τῶν ποιητῶν, τοῖς ποιηταῖς.

ἥτιμαι,

ἡ τιμὴ, *honor*; τ῀ τιμῆς, τῇ τιμῇ, τ῀ τιμῶν, τ῀ τιμαῖς. καλὸς, *pulcher*; τ῀ καλ῀, τοῖς καλοῖς. Excipe, λεὼς, *populus*, τ῀ λεῶ. νεὼς, *templum*, τ῀ νεώ.

Genitivus pluralis ſubſtantivorum primæ & ſecundæ declinationis circumflectitur, qualiſcunque ſit nominativus: ὁ Αἰνείας, τ῀ Αἰνειῶν· ἡ μῦσα, τ῀ μυσῶν.

Adjectiva feminina à maſculinis tertiæ declinationis, eundem habent accentum in genitivo plurali, quem maſculina: ὁ ἅγιος, *ſanctus*, τ῀ ἁγίων· ἡ ἁγία, τῆ῀ ἁγίων. Si maſculinum ſit quintæ declinationis, genitivus feminini circumflectitur, τύπτων, *verberans* τύπτοντος· τύπτουσα, τυπτουσῶν· μέλας, *niger*, μέλανος· μέλαινα, μελαινῶν.

Genitivi & dativi diſſyllabi quintæ declinationis Accentum habent in ultima, reliqui caſus in penultima: ἡ χεὶρ, *manus*, χειρὸς, χειρὶ, χεῖρα· τὰ χεῖρε, ταῖν, χειροῖν. τ῀ χειρῶν, τ῀ χερσί. Idem judicium eſt de genitivis & dativis diſſyllabis natis per ſyncopen ex prioribus ſyllabis: ἀνὴρ, ἄνδρος,

ἀνδρὸς,

ἀνδρὸς, *vir.* Excipe I. τὶς, τινὸς, infinitum; habet enim Accentum in ultima in omnibus casibus. Excipe II. participia monosyllaba: θεὶς, θέντος, *qui posuit:* στὰς, στάντος, *qui stetit:* δὰς, δόντος, *qui dedit:* ὢν, ὄντος, *qui est.* Item τίς, τίνος, interrogativum. Excipe III. nomina sequentia, quæ genitivum pluralem non circumflectunt: πάντων, *omnium*, à πᾶς, cujus dativus pluralis est πᾶσι, τῶν παίδων, *puerorum*, à παῖς· τῶν Τρώων, *Trojanorum*, à recto Τρῶς & quædam alia.

Polysillaba quintæ simplicium quæ Accentum in ultima habent, retinent illum in penultima obliquorum; quæ acuitur, si brevis sit: λαμπὰς, λαμπάδος, *lampas*; ποιμὴν, ποιμένος, *pastor.* Si verò longa sit, circumflectitur, nisi obstet aliqua regula generalis: σωτὴρ, *salvator*, σωτῆρος· ἀγὼν, ἀγῶνος, *certamen.*

Diphthongi οὐ & ω finales circumflectuntur: ὦ βασιλεῦ, πανταχῶ, *ubique.*

Vocativus in ες à propriis in ης, est proparoxytonus: ὁ Δημοσθένης, ὦ

ὦ Δημόσθενες· ὁ Σωκράτης, ὦ Σώκρατες.

Irregularia ſunt μήτηρ, *mater*; δημήτηρ, *Ceres*; θυγάτηρ, *filia*: quæ in obliquis paroxytona ſunt, τῆς μητέρος, τῆς θυγατέρος. Item in vocativo, ὦ σῶτερ, ἄνερ, δάερ, πάτερ, à rectis σωτὴρ, ἀνὴρ, δαὴρ, πατήρ.

CAPUT VI.

De Formationibus Adjectivorum.

MAſculina in ος faciunt femininum in η, neutrum in ον· ὁ καλὸς, ἡ καλὴ, τὸ καλὸν, *pulcher, a, um.*

Excipe finita in ος purum, aut ρος· hæc enim habent femininum, in α· ὁ ἅγιος, *ſanctus*, ἡ ἁγία, τὸ ἅγιον· ὁ ἀνθηρὸς, *floridus*, ἡ ἀνθηρὰ, τὸ ἀνθηρόν.

Quartæ declinationis commune ως, neutrum habet ων: ὁ ἢ ἡ εὔγεως, τὸ εὔγεων, *fertilis, fertile.*

Maſculina in ας faciunt femininum in

in αινα neutrum in αν· ὁ μέλας, *niger*, ἡ μέλαινα, τὸ μέλαν. Excipe ὁ πᾶς, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν, *omnis*, cum compositis ἅπας *omnis*; σύμπας, *universus*; & participia, ὁ τύψας, ἡ τύψασα, τὸ τύψαν; *item* ὁ μέγας, ἡ μεγάλη, τὸ μέγα, *magnus*.

Masculina in εις faciunt femininum in εσσα, neutrum in εν. ὁ χαρίεις, *gratiosus*, ἡ χαρίεσσα, τὸ χαρίεν.

Masculina in υς oxytona formant femininum in εια, neutrum in υ· ὁ ἡδὺς, ἡ ἡδεῖα, τὸ ἡδὺ, *jucundus*. Excipe ὁ πολὺς, *multus*, ἡ πολλὴ, τὸ πολύ.

Communia in
- ων — faciunt neutrum in ον. ὁ ἢ ἡ εὐδαίμων, τὸ εὐδαίμον, *felix*.
- ης — faciunt neutrum in ες. ὁ ἢ ἡ ἀληθὴς, τὸ ἀληθές, *verus*.
- ις — faciunt neutrum in ι. ὁ ἢ ἡ εὐχαρις, τὸ εὐχαρι, *gratiosus*.
- υς — faciunt neutrum in υ. ὁ ἢ ἡ ἄδακρυς, τὸ ἄδακρυ, *non lacrymans*.
- ους — faciunt neutrum in ουν. ὁ ἢ ἡ δίπους, τὸ δίπουν, *bipes*.
- ευν — faciunt neutrum in εν. ὁ ἢ ἡ τέρην, τὸ τέρεν, *tener*.

CAPUT

CAPUT VII.

De Gradibus Comparationis.

COmparatio duplex est: Regularis & Irregularis.

Regularis habet has in positivo terminationes: ας, ης, υς, εις, ος, ως, ων.

Comparativus masculinus in τέρος, Superlativus in τατος. Femininus in τέρα & τάτη. Neuter exit in τέρον & τάτον ut in sequentibus exemplis apparet.

ας· μέλας, μελάντερος, μελάντατος, *niger.*

μέλαινα, μελαντέρα, μελαντάτη, *nigra.*

μέλαν, μελάντερον, μελάντατον, *nigrum.*

Sic τάλας, ταλάντερος, ταλάντατος, *miser.*

ης. ἀληθὴς ἀληθέστερος, ἀληθέστατος, *verus.*

υς. εὐρὺς, εὐρύτερος, εὐρύτατος, *latus.*

εις. χαρίεις, χαριέστερος, χαριέστατος, *gratiosus.*

ος, ϛοφὸς, ϛοφώτερος, ϛοφώτατος, *sapiens.*

ος. ἁπλοῦς, ἁπλούστερος, ἁπλούστατος, *simplex.*

ων. εὐδαίμων, εὐδαιμονέστερος, εὐδαιμονέστατος, *felix.*

Ex ος, cùm vocalis natura vel positione longa, aut Diphthongus præcedit, fit τερος & τατος per ο μικρόν· ἔνδοξος, ἐνδοξότερος, ἐνδοξότατος, *gloriosus*: πρᾶος, πραΰτερος, πραΰτατος, *mitis.* At si vocalis brevis præcedat, fit ώτερος & ώτατος per ω μέγα· χαλεπὸς, χαλεπώτερος, χαλεπώτατος *difficilis.*

Irregulariter Comparantur.

ἀγαθὸς, *bonus*, { ἀμείνων ἀγαθώτατος: ἀρείων, ἄριστος. βελτίων, βέλτιστος. κρείττων, κράτιστος.

κακὸς, *malus*, { κακίων, κάκιστος. χείρων, χείριστος.

μέγας, *magnus*, μείζων, μέγιστος.

μικρὸς, *parvus*, { ἐλάττων, ἐλάχιστος. ἧττων. μείων.

καλὸς,

καλὸς, καλλίων, κάλλιστος, *pulcher.*
αἰσχρὸς, αἰσχίων, αἴσχιστος, *turpis.*
φίλος, *amicus*, φίλτερος, φίλτατος, per ſyncopen, pro φιλώτερος, φιλώτατος.
ἐχθρὸς, ἐχθίων, ἔχθιστος, *inimicus.*
πολὺς, πλείων, πλεῖστος, *multus.*
ῥᾴδιος, ῥᾴων, ῥᾷστος, *facilis.*
λάλος, λαλίστερος, λαλίστατος, *loquax.*
ἴδιος, ἰδιώτερος, ἰδιώτατος, *proprius.*
βαθὺς, βαθίων, βάθιστος, *profundus.*
γλυκὺς, γλυκίων, γλύκιστος, *dulcis.*
ἡδὺς, ἡδίων, ἥδιστος, *ſuavis*; & ſimilia oxytona in ὺς, quæ per ύτερος, ύτατος, & per ίων, ιστος comparantur.

CAPUT VIII.

De Pronomine.

TRia ſunt pronomina primitiva: ἐγὼ, *ego*; σὺ, *tu*; ἕ, *ſui.*

Paradigma primæ Perſonæ.

Sing. Nom. ἐγὼ, *ego*. Gen. ἐμοῦ, *mei*. Dat. ἐμοὶ, *mihi*. Accuſ. ἐμὲ, *me*. Et per aphæreſim, μοῦ, μοὶ, μέ.

Dual. Nom. & Accuſ. νὼ, *nos duo*. Gen. & Dat. νῷν, *duorum noſtrûm*, vel *duobus noſtrûm*.

Plur. Nom. ἡμεῖς, *nos*. Gen. ἡμῶν, *noſtrûm* vel *noſtri*. Dat. ἡμῖν, *nobis*. Accuſ. ἡμᾶς, *nos*.

Paradigma ſecundæ Perſonæ.

Sing. Nom. σὺ, *tu*. Gen. σοῦ, *tui*. Dat. σοὶ, *tibi*. Accuſ. σὲ, *te*.

Dual. Nom. & Accuſ. σφὼ, *vos duo*. Gen. & Dat. σφῷν, *duorum veſtrûm*, vel *duobus veſtrûm*.

Plur. Nom. ὑμεῖς, *vos*. Gen. ὑμῶν, *veſtrûm* vel *veſtri*. Dat. ὑμῖν, *vobis*. Accuſ. ὑμᾶς, *vos*.

Paradigma tertiæ Perſonæ.

Sing. Nom. caret. Gen. οὗ, *ſui*. Dat. οἷ, *ſibi*. Accuſ. ἑ, *ſe*. Dual.

Dual. Nom. & Accuſ. ϛφέ. Gen. & Dat. ϛφῖν, *ſui duorum*, vel *ſibi duobus*.

Plur. Nom. ϛφεῖς. Gen. ϛφῶν, *ſui*. Dat. ϛφίσι, *ſibi*. Accuſ. ϛφᾶς, *ſe*.

Pronomina Poſſeſſiva.

Octo ſunt poſſeſſiva: ἐμός, ἐμὴ, ἐμὸν, *meus, mea, meum*; σὸς, σὴ, σὸν, *tuus, tua, tuum*; ὃς, ἣ, ὃν, *ſuus, ſua, ſuum*; νωΐτερος, *noſter duorum*; ϛφωΐτερος, *veſter duorum*; ἡμέτερος, *noſter*; ὑμέτερος, *veſter*, ϛφέτερος, *ſuus*. Maſculina declinantur ut λόγος. Feminina in η, ut τιμὴ in ερ, ut ἡμέρα. Neutra, ut ξύλον.

Pronomina Demonſtrativa.

Demonſtrativa duo ſunt: ὅτος, *hic*, ἐκεῖνος, *ille*: & hoc modo inflectuntur.

Singularis numerus.

Nom. ὅτος, ἅυτη, τοῦτο, *hic, hæc, hoc.*
Gen. τότυ, ταύτης, τότου, *hujus.*

Dat. τούτῳ, ταύτῃ, τούτῳ, *huic.*
Accuſ. τοῦτον, ταύτην, τοῦτο, *hunc, hanc, hoc.*
Voc. ὦ οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *heus, tu.*

Dualis numerus.

Nom. Accuſ. & Voc. τούτω, *hi duo.* ταύτα, *hæ duæ.* τούτω, *hæc duo.*
Gen. & Dat. τούτοιν, *horum duorum.* ταύταιν, *harum duarum.* τούτοιν, *horum duorum.*

Pluralis numerus.

Nom. οὗτοι, αὗται, ταῦτα, *hi, hæ, hæc.*
Gen. τούτων, per omnia genera, *horum, harum, horum.*
Dat. τούτοις, ταύταις, τούτοις, *his.*
Accuſ. τούτους, ταύτας, ταῦτα, *hos, has, hæc.*
Voc. ὦ οὗτοι, αὗται, ταῦτα.

Maſculinum ἐκεῖνος, ut ὁ λόγος. Femininum ἐκείνη, ut ἡ τιμή. Neutrum ἐκεῖνο, ut τὸ ξύλον.

Relativum pronomen unum eſt, αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ, *ipſe, ipſa, ipſum.*

Ab

Ab hoc tria naſcuntur compoſita nominativis deſtituta: ἐμαυτοῦ *meipſius*; σεαυτοῦ, *tuiipſius*; ἑαυτοῦ, *ſuiipſius*.

Pronomina Compoſita.

Compoſita primæ & ſecundæ perſonæ inflectuntur tantùm in ſingulari, idque per hos caſus.

ἐμαυτοῦ.

Gen ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ, *meipſius.*
Dat. ἐμαυτῷ, ἐμαυτῇ, ἐμαυτῷ, *mihiipſi.*
Accuſ. ἐμαυτὸν, ἐμαυτὴν, ἐμαυτὸ, *meipſum, meipſam, meipſum.*

σεαυτοῦ.

Gen. σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτοῦ, *tuiipſius.*
Dat. σεαυτῷ, σεαυτῇ, σεαυτῷ, *tibiipſi.*
Accuſ. σεαυτὸν, σεαυτὴν, σεαυτὸ, *teipſum, teipſam, teipſum.*

Com-

Compoſitum tertiæ perſonæ in ſingulari & plurali inflectitur.

ἑαυτοῦ.

Sing. Gen. ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ, *ſui ipſius.*
Dat. ἑαυτῷ, ἑαυτῇ, ἑαυτῷ, *ſibiipſi.*
Accuſ. ἑαυτὸν, ἑαυτὴν ἑαυτὸ, *ſeipſum, ſeipſam, ſeipſum.*

In plurali.

Gen. ἑαυτῶν & ϛρῶν ἀυτῶν, per omnia genera, *ſuiipſorum, ſuiipſarum, ſuiipſorum.*
Dat. ἑαυτοῖς & ϛρίσιν ἀυτοῖς, ἑαυταῖς & ϛρίσιν ἀυταῖς, ἑαυτοῖς & ϛρίσιν ἀυτοῖς, *ſibiipſis.*
Accuſ. ἑαυτοὺς & ϛρὰς ἀυτὰς, ἑαυτὰς & ϛρᾶς ἀυτᾶς, ἑαυτὰ & ϛρᾶς ἀυτὰ, *ſeipſos, ſeipſas, ſeipſa.*

CA-

CAPUT IX.

De Conjugationibus Barytonis.

CONjugationes Barytonæ sunt sex, distinctæ litteris characteristicis, tamquam notis quibusdam & signis: quæ litteræ diligenter in præsenti, futuro, & præterito perfecto observandæ sunt; ab his enim tribus temporibus reliqua omnia pendent.

Characteristicæ primæ Conjugationis.

	Præs.	Fut.	Prær.
β	λείβω	λείψω	λέλειφα, *libo.*
π	τέρπω	τέρψω	τέτερφα, *delecto.*
φ	γράφω	γράψω	γέγραφα, *scribo.*
πτ	τύπτω	τύψω	τέτυφα, *verbero.*

↓ω — φα

Characteristicæ secundæ Conjugationis.

γ	λέγω	λέξω	λέλεχα, *dico.*
κ	πλέκω	πλέξω	πέπλεχα, *plecto.*
χ	τρέχω	τρέξω	τέτρεχα, *curro.*
κτ	τίκτω	τέξω	τέτεχα, *pario.*

ξω — χα

Chara-

Characteristicæ tertiæ Conjugationis.

δ	ᾄδω		ἄσω		ᾖκα, *cano.*
τ	ἀνύτω	σω	ἀνύσω	κα	ἤνυκα, *perficio.*
θ	πλήθω		πλήσω		πέπληκα, *impleo.*

Characteristicæ quartæ Conjugationis.

ζ	παίζω	ξω	παίξω	χα	πέπαιχα, *ludo.*
σ	ὀρύσσω		ὀρύξω		ὤρυχα, *fodio.*

ζ	φράζω	σω	φράσω	κα	πέφρακα, *dico.*
σ	πλάσσω		πλάσω		πέπλακα, *fingo.*

Characteristicæ quintæ Conjugationis.

λ	ψάλλω		ψαλῶ		ἔψαλκα, *psallo, cano*
μ	νέμω		νεμῶ		νενέμηκα, *distribuo.*
ν	φαίνω	ῶ	φανῶ	κα	πέφαγκα, *ostendo.*
ρ	σπείρω		σπερῶ		ἔσπαρκα, *sero.*
μν	τέμνω		τεμῶ		τετέμηκα, *scindo.*

Cha-

Characteristicæ Sextæ Conjugationis.

α	γελάω	γελάσω		γεγέλακα rideo.
ε	τελέω	τελέσω		τετέλεκα, finio
ι	τίω	τίζω		τέτικα, honoro.
ο	ὀμόω	ὀμόσω		ὤμοκα, juro.
υ	δύω	δύσω		δέδυκα, ingredior.
ω	ῥώω	ῥώσω		ἔῤῥωκα, roboro.
αι	παίω	παίσω	κα	πέπαικα, ferio.
αυ	ψαύω	ψαύσω		ἔψαυκα, tango.
ει	σείω	σείσω		σέσεικα, quatio.
ου	ἱππεύω	ἱππεύσω		ἱππεύκα, equito.
οι	οἴω	οἴσω		ὦκα, fero.
ευ	κρέω	κρέσω		κέκρεκα, pulso.
υ	ὀπύω	ὀπύσω		ὤπυκα, uxorem habeo.

Para-

Paradigma Verbi Activi. Indicativi Præsens.

Sing. τύπτω, τύπτεις, τύπτει, *verbero.*
Dual. τύπτετον, τύπτετον.
Plur. τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσι.

Quamvis sex dicantur esse Barytonorum conjugationes, differunt tamen solis characteristicis litteris, & in terminationibus conveniunt; quod secùs fit apud Latinos. Unde qui verbum τύπτω novit inflectere, facilè quodvis aliud barytonum inflectet. Quæ causa est, cur unicum duntaxat paradigma præscribi soleat.

Imperfectum.

S. ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε, *verberabam.*
D. ἐτύπτετον, ἐτυπτέτην.
P. ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτον.

Formatur à præsenti, ω *mutato in* ον, *& præfixo augmento syllabico* ε.

Augmentum duplex est, Syllabicum & Temporale.

Syllabicum convenit verbis à consonante

nante incepto: τύπτω, ἔτυπτον· γράφω, ἔγραφον, scribo.

Temporale augmentum habent illa verba, quæ incipiunt à vocali aut diphthongo mutabili.

Vocales mutabiles { α, ε, ο } in { η. ἀνύω, ἤνυσα, *perficio.* η. ἐλεύθω, ἦλευθα, *venio.* ω. ὑπάζω, ὑπαζον, *præbeo.* }

Diphthongi mutabiles { αι, αυ, οι } in { η. αἴρω, ἦρον, *tollo.* ηυ. αὐξάνω, ηὔξανον, *augeo.* ῳ. οἰκίζω, ᾠκιζον, *ædifico.* }

Præteritum perfectum.

S. τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε, *verberavi.*
D. τετύφατον, τετύφατον.
P. τετύφαμεν, τετύφατε, τετύφασι.

Idem est initium perfecti, & imperfecti, & pluſquamperfecti, ſi verbum incipiat à vocali aut diphthongo; vel etiam à conſonante, dummodo ε ſyllabi-

cum augmentum ſit longum poſitione: ἀνύω, perficio, ἤνυον, ἤνυκα, ἠνύχειν ἄιρω, tollo, ἦρον, ἦρκα, ἤρχειν· ἀσπείρω, ſero, ἔασπαρον, ἔασπαρκα, ἐασπάρκειν.

Quòd ſi augmentum ſyllabicum breve ſit, vel ante mutam & liquidam tum in præterito repetitur prima conſonans præſentis: τύπτω, verbero, ἔτυπτον, τέτυφα, *quæ ſi una ſit ex adſpiratis, repetitur ejus tenuis:* γράφω, ſcribo, γέγραφα, φεύγω, fugio, ἔφυγον, πέφυγα, *præterito medio.*

Pluſquam perfectum.

S. ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει, *verberaveram.*
D. ἐτετύφειτον, ἐτετυφείτην.
P. ἐτετύφεμεν, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισαν.

Formatur à perfecto, mutando α in ειν. Si perfectum incipiat à conſonante, præponitur ε, τέτυφα, ἐτετύφειν, aliàs idem eſt utriuſque principium, ἤνυκα, *perfeci*, ἠνύκειν.

Aoriſtus.

Aoristus primus.

S. ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψε, *verberavi.*
D. ἐτύψατον, ἐτυψάτων.
P. ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν.

Characteristica aoristi primi eadem est quæ futuri; à quo etiam formatur, converso ω in α, & præposito augmento imperfecti: τύπτω, ἔτυψα.

Penultima aoristi primi eadem est quæ futuri, semperque naturâ aut positione longa: παίω, offendo, ἔπαισα, λέγω dico, ἔλεξα.

In quinta conjugatione, quæ penultimam futuri brevem habet, mutandæ sunt vocales futuri ad hunc modum.

α	in	η	ψάλλω, cano, ψαλῶ, ἔψηλα.
αι		η	μιαίνω, maculo, μιανῶ, ἐμίωα, *Atticè.*
αι		α	μιαίνω, μιανῶ, ἐμίανα, *communiter.*
ε		ει	σπείρω, fero, σπερῶ, ἔσπειρα
			στέλλω mitto, στελῶ, ἔστηλα.

Reliquæ vocales manent immutatæ.

Aoriſtus ſecundus.

S. ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε, *verberavi.*
D ἐτύπετον, ἐτυπέτην.
P. ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Penultima aoriſti ſecundi brevis eſt, ac fermè una ex ancipitibus. Sic autem mutantur vocales & diphthongi præſentis.

η, ω, αι, αυ, ε	in	α	λήβω, ἔλαβον,	accepi.
			τρώγω, ἔτραγον,	comedi.
			καίω, ἔκαον,	uſſi.
			παύω, ἔπαυον,	ſedavi.
			δέρω, ἔδαρον,	excoriavi.
ω, ου, οι	in	ο	ἀκούω, ἤκουον,	audivi.
		υ	φεύγω, ἔφυγον,	fugi.
		ι	λείπω, ἔλιπον,	reliqui.

Futurum primum

S. τύψω, τύψεις, τύψει, *verberabo.*

D. τυ

D. τύψετον, τύψετον.
P. τύψομαι, τύψεῖσθε, τύψονται.

Futurum ſecundum.

S. τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ, *verberabo.*
D. τυπεῖτον, τυπεῖτον.
P. τυπῶμεν, τυπεῖτε, τυποῦσι.

Fit ab aoriſto ſecundo, mutato ον *in* ω, *& ablato augmento.*

Imperativi Præſens & imperfectum.

S. τύπτε, τυπτέτω, *verbera.*
D. τύπτετον, τυπτέτων.
P. τύπτετε, τυπτέτωσαν.

Perfectum & pluſquam perfectum.

S. τέτυφε, τετυφέτω, *verberaveris.*
D. τετύφετον, τετυφέτων.
P. τετύφετε, τετυφέτωσαν.

Præteritum perfectum ubique ſervat augmentum, Aoriſti verò extra Indicativum minimè. Quodlibet autem tempus cæterorum modorum formatur à ſuo tempore Indicativi.

Aoriſtus primus.

S. τύψον, τυψάτω, *verberato tu* vel *verberabis.*
D. τύψατον, τυψάτων.
P. τύψατε, τυψάτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. τύπε, τυπέτω, *verberato tu* vel *verberabis.*
D. τύπετον, τυπέτων.
P. τύπετε, τυπέτωσαν.

Optativi Præſens & imperfectum.

S. εἴθε τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι, *utinam verberarem.*
D. εἴθε τύπτοιτον, τυπτοίτην.
P. εἴθε τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.

Perfectum & pluſquam perfectum.

S. εἴθε τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι, *utinam verberaverim* vel *verberaviſſem.*
D. εἴθε τετύφοιτον, τετυφοίτην.
P. εἴθε τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.

Aoriſtus

Aoristus primus.

S. εἴθε τύψαιμι, τύψαις, τύψαι, *utinam verberaverim.*
D. εἴθε τύψαιτον, τυψαίτων.
P. εἴθε τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.

Aoristus secundus.

S. εἴθε τύποιμι, τύποις, τύποι, *utinam verberaverim.*
D. εἴθε τύποιτον, τυποίτων.
P. εἴθε τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Futurum primum.

S. εἴθε τύψοιμι, τύψοις, τύψοι, *utinam verberem.*
D. εἴθε τύψοιτον, τυψοίτων.
P. εἴθε τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.

Futurum secundum.

S. εἴθε τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ, *utinam verberem.*
D. εἴθε τυποῖτον, τυποίτων.
P. εἴθε τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν.

Con-

Conjunctivi præsens & imperfectum.

S. ἐὰν τύπτω, τύπτῃς, τύπτῃ, *si verberem* vel *verberarem.*
D. ἐὰν τύπτητον, τυπτήτον.
P. ἐὰν τυπτώμεν, τύπτητε, τύπτωσι.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. ἐὰν τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ, *si verberaverim* vel *verberavissem.*
D. ἐὰν τετύφητον, τετύφητον.
P. ἐὰν τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.

Aoristus primus.

S. ἐὰν τύψω, τύψῃς, τύψῃ, *si verberavero.*
D. ἐὰν πύψητον, τύψητον.
P. ἐὰν τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

Aoristus secundus.

S. ἐὰν τύπω, τύπῃς, τύπῃ, *si verberavero.*
D. ἐάν τύπητον, τύπητον.
P. ἐὰν τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

In-

Infinitivi præsens & imperfectum, τύπτειν, *verberare.*
Perfectum & plusquam perfectum, τετυφέναι, *verberaviſſe.*
Aoriſtus primus, τύψαι *verberaviſſe.*
Aoriſtus ſecundus, τυπεῖν, *idem.*
Futurum primum, τύψειν, *verberaturum eſſe.*
Futurum ſecundum, τυπεῖν, *idem.*

Participii præsens & imperfectum.

ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος, *verberans.*
ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτούσης.
τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος.

Perfectum & pluſquam perfectum.

ὁ τετυφὼς τοῦ τετυφότος, *qui verberauit.*
ἡ τετυφυῖα, τῆς τετυφυίας.
τὸ τετυφὸς, τοῦ τετυφότος.

Aoriſtus primus.

ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος, *qui verberauit.*
ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης.
τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος.

Aoriſtus

Aoriſtus ſecundus:

ὁ τυπὼν, τοῦ τυπόντος, *qui verberavit.*
ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης.
τὸ τυπὸν, τοῦ τυπόντος.

Futurum primum.

ὁ τύψων, τοῦ τύψοντος, *verberaturus.*
ἡ τύψουσα, τῆς τυψούσης.
τὸ τύψον, τοῦ τύψοντος.

Futurum ſecundum.

ὁ τυπῶν, τοῦ τυπῶντος, *verberaturus.*
ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης.
τὸ τυπῶν, τοῦ τυπῶντος.

Paradigma Verbi Paſſivi.

Indicativi Præſens.

S. τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται, *verberor.*
D. τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.
P. τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Im-

Imperfectum.

S. ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο, *verberabar.*
D. ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην.
P. ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Perfectum.

S. τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται, *verberatus ſum* vel *fui.*
D. τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον.
P. τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσί.

Pluſquam perfectum.

S. ἐτετύμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο, *verberatus eram* vel *fueram.*
D. ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην.
P. ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, τετυμμένοι ἦσαν.

Aoriſtus primus.

S. ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη, *verberatus ſum* vel *fui.*
D. ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην.
P. ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Sic

Sic λέλεχθ, ἐλέχθην, ἐλέχθης, à λέγω, *dico*; πεῖσαι, ἐπείθω, à πείθω, *perſuadeo*; ὤρυκται, ὠρύχθην, ab ὀρύττω, *fodio*; ἔψαλται, ἐψάλθην, à ψάλλω, *cano*; γεγέλασαι. ἐγελάσθω, à γελάω, *rideo*.

Aoriſtus ſecundus.

S. ἐτύπτω, ἐτύπης, ἐτύπη, *verberatus ſum* vel *fui*.
D. ἐτύπητον, ἐτυπήτην.
P. ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.

Formatur ab activo mutando ον in ω. ἔτυπον, ἐτύπην.

Futurum primum.

S. τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται, *verberabor*.
D. τυφθησόμεθον, τυφθήσεθον, τυφθήσεσθον.
P. τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται.

Formatur ab aoriſto primo, ω mutato in ήσομαι, & augmento abjecto: ἐτύφθην, τυφθήσομαι.

Futurum

Futurum ſecundum.

S. τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται, *verberabor.*
D. τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, τυπήσεσθον.
P. τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.
Formatur ab aoriſto ſecundo, ω mutato in ήσομαι, ἐτύπην, τυπήσομαι.

Paulò poſt futurum.

S. τετύψομαι, τετύψῃ, τετύψεται, *paulò poſt verberabor.*
D. τετυψόμεθον, τετύψεσθον, τετύψεσθον.
P. τετυψόμεθα, τετύψεσθε, τετύψονται.
Formatur à ſecunda perſona præteriti perfecti paſſivi ſingularis numeri, interpoſito ομ. τέτυφαι, τετύψομαι, λέλεξαι, λελέξομαι.

Imperativi Præſens & imperfectum.

S. τύπτε, τυπτέσθω, *verberare* vel *verberator.*
D. τύπτεσθον, τυπτέσθων.
P. τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Perfectum & pluſquam perfectum.

S. τέτυφο, τετύφθω, *verberatus eſto.*
D. τέτυφθον, τετύφθων.
P. τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Secunda perſona fit à ſecunda perſona ſingulari præteriti Indicativi: τέτυφαι, τέτυφο.

Tertia fit à tertia duali: τέτυφθον, τετύφθω.

Aoriſtus primus.

S. τύφθητι, τυφθήτω, *verberator tu* vel *verberaberis.*
D. τύφθητον, τυφθήτων.
P. τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. τύπηθι, τυπήτω, *verberator tu* vel *verberaberis.*
D. τύπητον, τυπήτων.
P. τύπητε, τυπήτωσαν.

Optativi

Optativi Præsens & imperfectum.

S. εἴθε τυπτόμην τύπτοιο, τύπτοιτο, *utinam verberarer.*
D. εἴθε τυπτόμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην.
P. εἴθε τυπτόμεθα. τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Perfectum & plusquamperfectum.

S. εἴθε τετυμμένος εἴην, εἴης, εἴη, *utinam verberatus sim* vel *fuerim, essem* vel *fuissem.*
D. εἴθε τετυμμένω εἴητον, εἰήτην.
P. εἴθε τετυμμένοι εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

Aoristus primus.

S. εἴθε τυφθείην, τυφθείης, τυφθείη, *utinam verberarer,* vel *verberatus fuerim.*
D. εἴθε τυφθείητον, τυφθειήτην.
P. εἴθε τυφθείημεν, τυφθείητε τυφθείησαν.

Aoristus secundus.

S. εἴθε τυπείην, τυπείης, τυπείη, *idem.*
D. εἴθε τυπείητον, τυπειήτην.
P. εἴθε τυπείημεν, τυπείητε, τυπείησαν.

Futurum primum.

S. εἴθε τυφθησοίμην, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο, *utinam verberer.*
D. εἴθε τυφθησοίμεθον, τυφθήσοισθον, τυφθησοίσθην.
P. εἴθε τυφθησοίμεθα, τυφθήσοισθε, τυφθήσοιντο.

Futurum ſecundum.

S. εἴθε τυπησοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοιτο, *utinam verberer.*
D. εἴθε τυπησοίμεθον, τυπήσοισθον, τυπησοίσθην.
P. εἴθε τυπησοίμεθα, τυπήσοισθε, τυπήσοιντο.

Paulò poſt futurum.

S. εἴθε τετυφοίμην, τετύφοιο, τετύφοιτο, *utinam paulò poſt verberer.*
D. εἴθε τετυφοίμεθον, τετύφοισθον, τετυφοίσθην.
P. εἴθε τετυφοίμεθα, τετύφοισθε, τετύφοιντο.

Sub.

Subjunctivi Præsens & imperfectum.

S. ἐὰν τύπτωμαι, τύπτῃ τύπτηται, *si verberer* vel *verberarer.*
D. ἐὰν τπτώμεθον, τύπτησθον τύπτησθον.
P. ἐὰν τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. ἐὰν τετυμμένος ὦ, ἦς, ᾖ, *si verberatus sim* vel *fuerim, essem* vel *fuissem.*
D. ἐὰν τετυμμένω ἦτον, ἦτον.
P. ἐὰν τετυμμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aoristus primus.

S. ἐὰν τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ, *si verberatus ero* vel *fuero.*
D. ἐὰν τυφθῆτον, τυφθῆτον.
P. ἐὰν τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Aoristus secundus.

S. ἐὰν τυπῶ τυπῇς, τυπῇ, *si verberatus ero* vel *fuero.*
D. ἐὰν τυπῆτον, τυπῆτον.
P. ἐὰν τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Infinitivi Præsens & imperfectum, τύπτεσθαι, *verberari*.
Perfectum & pluſquam perfectum, τετύφθαι *verberatum eſſe* vel *fuiſſe*.
Aoriſtus primus, τυφθῆναι, *verberari* vel *verberatum eſſe*.
Aoriſtus ſecundus, τυπῆναι, *idem*.
Futurum primum, τυπήσεσθαι *verberatum iri* vel *verberandum eſſe*.
Futurum ſecundum, τυπήσεσθαι, *idem*.
Paulò poſt futurum, τετύψεσθαι, *paulò poſt verberatum iri* vel *verberandum eſſe*.

Participii Præsens & imperfectum.

ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου, *qui verberatur* vel *verberabatur*.
ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης.
τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Perfectum & pluſquam perfectum.

ὁ τετυμμένος, τοῦ τετυμμένου, *verberatus*.
ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης, *verberata*.
τὸ τετυμμένον, τοῦ τετυμμένου, *verberatum*.

Aori

Aoristus primus.

ὁ τυφθεὶς, τοῦ τυφθέντος, verberatus.
ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης.
τὸ τυφθὲν, τοῦ τυφθέντος.

Aoristus secundus.

ὁ τυπεὶς, τοῦ τυπέντος, verberatus.
ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης.
τὸ τυπὲν, τοῦ τυπέντος.

Futurum primum.

ὁ τυφθησόμενος, τοῦ τυφθησομένου, verberandus.
ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης.
τὸ τυφθησόμενον, τοῦ τυφθησομένου.

Futurum secundum.

ὁ τυπησόμενος, τοῦ τυπησομένου, verberandus.
ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης.
τὸ τυπησόμενον, τοῦ τυπησομένου.

Paulo

Paulò post futurum.

ὁ τελυφόμενος, τοῦ τελυφομένου, *paulò post verberandus.*
ἡ τελυφομένη, τῆς τελυφομένης.
τὸ τελυφόμενον, τοῦ τελυφομένου.

Verbum Medium.

Verbum medium illud dicitur, quod partim activam, partim passivam habet terminationem. Præsens & imperfectum in omnibus modis idem prorsus est cum passivo.

Indicativi Præsens.

S. τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται.
D. τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.
P. τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Imperfectum.

S. ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο.
D. ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην.
P. ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Per-

Perfectum.

S. τέτυπα, τέτυφας, τέτυφε.
D. τετύπατον, τετύπατον.
P. τετύπαμεν, τετύπατε, τετύπασι.

Pluſquam perfectum.

S. ἐτετύπειν, ἐτετύπεις, ἐτετύπει.
D. ἐτετύπειτον, ἐτετυπείτην.
P. ἐτετύπειμεν, ἐτετύπειτε, ἐτετύπεισαν.

Aoriſtus primus.

S. ἐτυφάμην, ἐτύφω, ἐτύφατο.
D. ἐτυφάμεθον, ἐτύφασθον, ἐτυφάσθην.
P. ἐτυφάμεθα, ἐτύφασθε, ἐτύφαντο.

Fit ab Aoriſto primo activo, addita ſyllaba μην· ἔτυφα, ἐτυφάμην.

Aoriſtus ſecundus.

S. ἐτυπόμην, ἐτύπου, ἐτύπετο.
D. ἐτυπόμεθον, ἐτύπεσθον, ἐτυπέσθην.
P. ἐτυπόμεθα, ἐτύπεσθε, ἐτύποντο.

Fit ab activo, mutando ον in όμην. ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Fu-

Futurum primum.

S. τύψομαι, τύψῃ, τύψεται.
D. τυψόμεθον, τύψεσθον, τύψεσθον.
P. τυψόμεθα, τύψεσθε, τύψονται.

Formatur ab activo, ω mutando in ομαι. τύπτω, τύψομαι.

Futurum secundum.

S. τυπῶμαι, τυπῇ, τυπεῖται.
D. τυπώμεθον, τυπεῖσθον, τυπεῖσθον.
P. τυπώμεθα, τυπεῖσθε, τυποῦνται.

Formatur ab activo, ῶ mutato in οῦμαι. τυπτῶ, τυπτοῦμαι.

Imperativi Præsens & imperfectum.

S. τύπτε, τυπτέτω.
D. τύπτεσθον, τυπτέσθων.
P. τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. τέτυπτε, τετύπτω.

D.

D. τετύπετον, τετυπέτων.
P. τετύπετε, τετυπέτωσαν.

Aoristus primus.

S. τύψω, τυψάσθω.
D. τύψασθον, τυψάσθων.
P. τύψασθε, τυψάσθωσαν.

Aoristus secundus.

S. τυπῶ, τυπέσθω.
D. τύπεσθον, τυπέσθων.
P. τύπεσθε, τυπέσθωσαν.

Optativi præsens & imperfectum.

S. εἴθε τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο.
D. εἴθε τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην.
P. εἴθε τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Perfectum & plusquamperfectum.

S. εἴθε τετύποιμι, τετύποις, τετύποι.
D. εἴθε τετύποιτον, τετυποίτην.
P. εἴθε τετύποιμεν, τετύποιτε, τετύποιεν.

Aoristus

Aoristus primus.

S. εἴθε τυψαίμην, τύψαιο, τύψαιτο.
D. εἴθε τυψαίμεθον, τύψαισθον, τυψαίσθην.
P. εἴθε τυψαίμεθα, τύψαισθε, τύψαιντο.

Aoristus secundus.

S. εἴθε τυπoίμην, τύποιο, τύποιτο.
D. εἴθε τυπoίμεθον, τύποισθον, τυποίσθην.
P. εἴθε τυπoίμεθα, τύποισθε, τύποιντο.

Futurum primum.

S. εἴθε τυψoίμην, τύψοιο, τύψοιτο.
D. εἴθε τυψoίμεθον, τύψοισθον, τυψοίσθην.
P. εἴθε τυψoίμεθα, τύψοισθε, τύψοιντο.

Futurum secundum.

S. εἴθε τυπoίμην, τυπoῖο, τυποῖτο.
D. εἴθε τυπoίμεθον, τυποῖσθον, τυποίσθην.
P. εἴθε τυπoίμεθα, τυποῖσθε, τυποῖντο.

Subjunctivi Præsens & imperfectum.

S. ἐὰν τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται.

D.

D. ἐὰν τυπτώμεθον, τύπτηθον, τύπτωθον.
P. ἐὰν τυπτώμεθα, τύπτηθε, τύπτωνται.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. ἐὰν τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ.
D. ἐὰν τετύπτητον, τετύπτητον.
P. ἐὰν τετύπτωμεν, τετύπτητε, τετύπτωσι.

Aoristus primus.

S. ἐὰν τύψωμαι, τύψῃ, τύψηται.
D. ἐὰν τυψώμεθον, τύψησθον, τύψασθον.
P. ἐὰν τυψώμεθα, τύψησθε, τύψωνται.

Aoristus secundus.

S. ἐὰν τύπωμαι, τύπῃ, τύπηται.
D. ἐὰν τυπώμεθον, τύπησθον, τύπασθον.
P. ἐὰν τυπώμεθα, τύπησθε, τύπωνται.

Infinitivi Præsens & imperfectum, τύπτεσθαι.

Perfectum & plusquam perfectum, τετυπτέναι.
Aoristus primus, τύψασθαι.
Aoristus secundus, τυπέσθαι.

Futurum primum, τύψεσθαι.
Futurum ſecundum, τυπεῖσθαι.

Participii Præſens & imperfectum.

ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου.
ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης.
τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Perfectum & pluſquam perfectum.

ὁ τετυπωὼς, τοῦ τετυπότος.
ἡ τετυπυῖα, τῆς τετυπυίας.
τὸ τετυπὸς, τοῦ τετυπότος.

Aoriſtus primus.

ὁ τυψάμενος, τοῦ τυψαμένου.
ἡ τυψαμένη, τῆς τυψαμένης.
τὸ τυψάμενον, τοῦ τυψαμένου.

Aoriſtus ſecundus.

ὁ τυπόμενος, τοῦ τυπομένου.
ἡ τυπομένη, τῆς τυπομένης.
τὸ τυπόμενον, τοῦ τυπομένου.

Futu-

Futurum primum

ὁ τυφόμενος, τοῦ τυφομένου.
ἡ τυφομένη, τῆς τυφομένης.
τὸ τυφόμενον, τοῦ τυφομένου.

Futurum ſecundum.

ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου.
ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης.
τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Significationem verbi medii nuſquam adſcripſimus paradigmatis; quia, quæ qualiſque ſit, non eſt omnium una eademque ſententia: qua de re actum eſt in Grammatica.

Antequam verò Præceptor aggrediatur conjugationes circumflexas, diligenter monebit ſuos, nihil hîc novæ difficultatis occurrere, præter contractiones præſentis & imperfecti. Hac admonitione erecti & confirmati Tirones, ad ea, quæ ſequuntur, alacres ſeſe accingent.

CAPUT X.

De Conjugationibus Circumflexis.

TRes ſunt conjugationes circumflexæ. Prima in έω, φιλέω, *amo*; Secunda in άω: τιμάω, *honoro*; Tertia in όω, δηλόω, *manifeſto*. Quæ nihil differunt à Barytonis, niſi quòd in præſenti & imperfecto certa quadam lege contrahuntur, propter tot vocalium concurſum.

Prima Conjugatio Circumflexorum.

In prima conjugatione contrahitur εε in ει, & εο in ου. Si verò poſt ε ſequatur vocalis longa, aut diphthongus, tunc ε abjicitur.

Verbum

Verbum Activum.

Indicativi Præsens.

S φιλέω, φιλῶ. φιλέεις, φιλεῖς. φιλέει, φιλεῖ. *amo.*
D. φιλέετον, εἶτον. φιλέελον, εἶτον.
P. φιλέομεν, ῶμεν. φιλέετε, εἶτε. φιλέουσι, ῶσι.

Imperfectum.

S. ἐφίλεον, ουν. ἐφίλεες, εις. ἐφίλεε, ει, *amabam.*
D. ἐφιλέετον, εἶτον. ἐφιλεέτιν, εἴτιν.
P. ἐφιλέομεν, ῶμεν. ἐφιλέετε, εἶτε. ἐφίλεον, ουν.

Præteritum perfectum πεφίληκα, *amavi*, ut τέτυφα.
Pluſquam perfectum, ἐπεφιλήκειν, *amaveram*, ut ἐτετύφειν.
Aoriſtus primus, ἐφίλησα, *amavi*, ut ἔτυψα.

Aoriſtus ſecundus.

S. ἔφιλον, ἔφιλες, ἔφιλε, *amavi.*

D. ἐφίλετον, ἐφιλέτην.
P. ἐφίλομεν, ἐφίλετε, ἔφιλον.

Futurum primum, φιλήσω, *amabo*, ut τύψω.

Futurum secundum.

S. φιλῶ, φιλεῖς, φιλεῖ, *amabo.*
D. φιλεῖτον, φιλεῖτον.
P. φιλοῦμεν, φιλεῖτε, φιλοῦσι.

Imperativi præsens & imperfectum.

S. φίλεε, ει, φιλεέτω, είτω, *ama.*
D. φιλέετον, εῖτον. φιλεέτων, είτων.
P. φιλέετε, εῖτε. φιλεέτωσαν, είτωσαν.

Perfectum & plusquam perfectum, πεφίλημαι, *amaveris*, ut τέτυφε.
Aoristus primus, φίλησον, *amato tu* vel *amabis*, ut τύψον.
Aoristus secundus, φίλε, *amato tu* vel *amabis*, ut τύπε.

Optativi præsens & imperfectum.

S. εἴην: φιλέοιμι, οῖμι. φιλέοις, οῖς. φιλέοι, οῖ, *utinam amarem.*

D.

D. εἴθε φιλέοιτον, οἶτον. φιλεοίτων, οίτων.

P. εἴθε φιλέοιμεν, οἶμεν. φιλέοιτε, οἶτε. φιλέοιεν, οἶεν.

Perfectum & pluſquam perfectum. εἴθε πεφιλήκοιμι, *utinam amaverim*, vel *amaviſſem*, ut τετύφοιμι.

Aoriſtus primus, εἴθε φιλήσαιμι, *utinam amaverim*, ut τύψαιμι.

Aoriſtus ſecundus, εἴθε φίλοιμι, *idem*, ut τύποιμι.

Futurum primum, εἴθε φιλήσοιμι, *utinam amem*, ut τύψοιμι.

Futurum ſecundum, εἴθε φιλοῖμι, *idem*.

Subjunctivi præſens & imperfectum.

S. ἐὰν φιλέω, ῶ. φιλέῃς, ῇς. φιλέῃ, ῇ, *ſi amem* vel *amarem*.

D. ἐὰν φιλέητον, ῆτον. φιλέητον, ῆτον.

P. ἐὰν φιλέωμεν, ῶμεν. φιλέητε, ῆτε. φιλέωσι, ῶσι.

Perfectum & pluſquam perfectum, ἐὰν πεφιλήκω, *ſi amaverim* vel *amaviſſem*, ut τετύφω.

Aoriſtus primus, ἐὰν φιλήσω, *ſi amaverim*, ut τύψω.

Aoriſtus

Aoriſtus ſecundus, ἐὰν φίλω, *idem*, ut τύπω.

Infinitivi præſens & imperfectum, φιλέειν, εἶν, *amare*.

Perfectum & pluſquam perfectum, πεφιληκέναι, *amaviſſe*.
Aoriſtus primus, φιλῆσαι, *amaviſſe*.
Aoriſtus ſecundus, φιλεῖν, *idem*.
Futurum primum, φιλήσειν, *amaturum eſſe*.
Futurum ſecundum, φιλεῖν, *idem*.

Participii præſens & imperfectum.

ὁ φιλέων, ῶν, *amans*. τοῦ φιλέοντ⟨ος⟩, ὄντ⟨ος⟩.
ἡ φιλέουσα, οῦσα. τ⟨ῆς⟩ φιλεούσης, ούσης.
τὸ φιλέον, ὄν. τοῦ φιλέοντ⟨ος⟩, ὄντ⟨ος⟩.
Perfectum & pluſquam perfectum, ὁ πεφιληκὼς, ἡ πεφιληκυῖα, τὸ πεφιληκὸς, *qui amavit*, ut τετυφώς.
Aoriſtus primus, ὁ φιλήσας, ἡ φιλήσασα, τὸ φιλῆσαν, *qui amavit*, ut τύψας.
Aoriſtus ſecundus, ὁ φιλὼν, ἡ φιλοῦσα, τὸ φιλὸν, *idem*, ut τυπών.
Futurum primum, ὁ φιλήσων, ἡ φιλήσουσα, τὸ φιλῆσον.

Futu-

Futurum ſecundum, ὁ φιλῶν, ἡ φιλοῦσα, τὸ φιλοῦν, *idem*, ut τυπῶν.

Verbum Paſſivum.

Indicativi Præſens.

S. φιλέομαι, οῦμαι. φιλέῃ, οῖ. φιλέεται, εῖται, *amor.*

D. φιλεόμεθον, όμεθον. φιλέεσθον, εῖσθον. φιλέεσθον, εῖσθον.

P. φιλεόμεθα, όμεθα. φιλέεσθε, εῖσθε. φιλέονται, οῦνται.

Imperfectum.

S. ἐφιλεόμην, όμην. ἐφιλέου, οῦ. ἐφιλέετο, εῖτο, *amabar.*

D. ἐφιλεόμεθον, όμεθον. ἐφλέεσθον, εῖσθον. ἐφιλεέσθην, είσθην.

P. ἐφιλεόμεθα, όμεθα. ἐφιλέεσθε, εῖσθε. ἐφιλέοντο, οῦντο.

Perfectum.

S. πεφίλημαι, πεφίλησαι, πεφίληται, *amatus ſum* vel *fui.*

D. πε-

D. περιλήμεθον, περίλησθον, περίλησθον.
P. περιλήμεθα, περίλησθε, περίλιωνται.

Pluſquam perfectum.

S. ἐπεριλήμιν, ἐπερίλησο, ἐπερίλητο, *amatus eram* vel *fueram.*
D. ἐπεριλήμεθον, ἐπερίλησθον, ἐπεριλήσθην.
P. ἐπεριλήμεθα, ἐπερίλησθε, ἐπερίλιωντο.

Aoriſtus primus, ἐφιλήθην, *amatus ſum* vel *fui*, ut ἐτύφθην.
Aoriſtus ſecundus, ἐφίλιν, *idem*, ut ἐτύπιν.
Futurum primum, φιληθήσομαι, *amabor*, ut τυφθήσομαι.
Futurum ſecundum, φιλήσομαι, *idem*, ut τυπήσομαι.
Paulò poſt futurum, περιλήσομαι, *mox amabor*, ut τελύψομαι.

Imperativi Præſens & imperfectum.

S. Φιλέυ, ῦ. φιλεέτω, εἰάτω, *amare.*
D. Φιλέεσθον, εἶσθον. Φιλεέσθων, εἰάσθων.
P. Φιλέεσθε, εἶσθε. Φιλεέσθωσαν, εἰάσθωσαν.

Per-

Perfectum & pluſquam perfectum.

S. πεφίλησο, πεφιλήσθω, *amatus eſto* vel *amator.*
D. πεφίλησθον, πεφιλήσθων.
P. πεφίλησθε, πεφιλήσθωσαν.
Aoriſtus primus, φιλήθηλι, φιληθήτω *amator tu* vel *amaberis.*
Aoriſtus ſecundus, φίληθι, *idem*, ut τύπτηθι.

Optativi præſens & imperfectum.

S. εἴθε φιλεοίμιν, οίμιν. φιλέοις, οῖς. φιλέοιτο, οῖτο, *utinam amarer.*
D. εἴθε φιλεοίμεθον, οίμεθον. φιλέοισθον, οῖσθον. φιλεόσθην, οίσθην.
P. εἴθε φιλεοίμεθα, οίμεθα. φιλέοισθε, οῖσθε. φιλέοιντο, οῖντο.

Perfectum & pluſquam perfectum.

S. εἴθε πεφιλήμιν, πεφιλῆο, πεφιλῆτο, *utinam amatus ſim* vel *fuerim*, *eſſem fuiſſem.*
D. εἴθε πεφιλήμεθον, πεφιλῆσθον, πεφιλήσθην.

P. εἴθε

P. εἴθε πεφιλήμεθα, πεφιλῆσθε, πεφιλῆντο.

Aoriſtus primus, φιληθείλιν, *idem*, ut τυφθείλιν.

Aoriſtus ſecundus, φιλείλιν, *idem*, ut τυπείλιν.

Futurum primum, φιληθησοίμιλιν, *utinam amer*, ut τυφθησοίμιλιν.

Futurum ſecundum, φιλησοίμιλιν, *idem*, ut τυπησοίμιλιν.

Paulò poſt futurum, πεφιλησοίμιλιν, *utinam mox amer*, ut τετυψοίμιλιν.

Conjunctivi præſens & imperfectum.

S. ἐὰν φιλέωμαι, ῶμαι. φιλέῃ, ῇ. φιλέηται, ῆται, *ſi amer* vel *amarer*.

D. ἐὰν φιλεώμεθον, ώμεθον, φιλέησθον, ῆσθον. φλέησθον, ῆσθον.

P. ἐὰν φιλεώμεθα, ώμεθα. φιλέησθε, ῆσθε. φιλέωνται, ῶνται.

Perfectum & pluſquam perfectum.

S. ἐὰν πεφιλῶμαι, πεφιλῇ, πεφιλῆται, *ſi amatus ſim* vel *fuerim*, eſſem vel *fuiſſem*.

D. ἐὰν

D. ἐὰν περιλεώμεθον, περιλῆσθον, περιλῆσθον.

P. ἐὰν περιλεώμεθα, περιλῆσθε, περιλεῶνται.

Aoriſtus primus, ἐὰν φιληθεῶ, *ſi amatus ero* vel *fuero*, ut τυφθεῶ.

Aoriſtus ſecundus, ἐὰν φιλεῶ, *idem*, ut τυπεῶ.

Infinitivi Præſens & imperfectum.

φιλέεσθαι, εἶσθαι, *amari.*

Perfectum & pluſquam perfectum, περιλῆσθαι, *amatum eſſe* vel *fuiſſe.*

Aoriſtus primus, φιληθῆναι, *idem.*

Aoriſtus ſecundus, φιλῆναι, *idem.*

Futurum primum, φιληθήσεσθαι, *amatum iri.*

Futurum ſecundum, φιλήσεσθαι, *idem.*

Paulò poſt futurum, περιλήσεσθαι, *mox amatum iri.*

Participii præſens & perfectum.

ὁ φιλεόμενος, ὁμενος. τὸ φιλεομένον, ὁμενον, *qui amatur* vel *amabatur.*

ἡ φιλεομένη, ωμένη. τῆς φιλεομένης, ωμένης.

τὸ φιλεόμενον, όμενον. τῶ φιλεομένω, ωμένω.

Perfectum & pluſquam perfectum.

ὁ πεφιλημένος, *amatus*, ut τετυμμένος.

Aoriſtus primus, φιληθείς, *amatus*, ut τυφθείς.

Aoriſtus ſecundus, φιλείς, *amatus*,, ut τυπείς.

Futurum primum φιληθησόμενος, *amandus*, ut τυφθησόμενος.

Futurum ſecundum, φιλησόμενος, *idem.*

Paulò poſt futurum, πεφιλησόμενος, *mox amandus.*

Verbum Medium.

Indicativi præſens.

S. φιλέομαι, οῦμαι. φιλεῖ, οῖ. φιλέεται, εῖται.

D. φι-

D. φιλεόμεθον, όμεθον. φιλέεσθον, εῖσθον. φιλέεσθον, εῖθον.

P. φιλεόμεθα, όμεθα. φιλέεσθε, εῖσθε. φιλέονται, ῶνται.

Imperfectum.

S. ἐφιλεόμην, όμην. ἐφιλέου, ῶ. ἐφιλέετο, εῖτο.

D. ἐφιλεόμεθον, όμεθον. ἐφιλέεσθον, εῖσθον. ἐφιλεέσθην, είσθην.

P. ἐφιλεόμεθα, όμεθα. ἐφιλέεσθε, εῖσθε. ἐφιλέοντο, ῶντο.

Perfectum.

S. πέφιλα, πέφιλας, πέφιλε.

D. πεφίλαμεν, πεφίλατον.

P. πεφίλαμεν, πεφίλατε, πεφίλασι.

Pluſquam perfectum.

S. ἐπεφίλειν, ἐπεφίλεις, ἐπεφίλει.

D. ἐπεφιλείτον, ἐπεφιλείτην.

P. ἐπεφίλειμεν, ἐπεφίλειτε, ἐπεφίλεισαν.

Aoriſtus primus, ἐφιλησάμην, ut ἐτυψάμην.

Aoriſtus ſecundus, ἐφιλόμην, ut ἐτυπόμην.
Futurum primum, φιλήσομαι, ut τύψομαι.
Futurum ſecundum, φιλοῦμαι, ut τυπτήσομαι.

Imperativi Præſens & imperfectum.

S. φιλέε, ἔ. φιλεέσθω, εἴσθω.
D. φιλέεσθον, εἴσθον. φιλεέσθων, εἴσθων.
P. φιλέεσθε, εἴσθε. φιλεέσθωσαν, εἴσθωσαν.

Perfectum & pluſquam perfectum, πέφιλε, ut τέτυπε.
Aoriſtus primus, φίλησον, ut τύψαι.
Aoriſtus ſecundus, φιλοῦ, ut τυποῦ.

Optativi præſens & imperfectum.

S. εἴην φιλεοίμην, οίμην. φιλέοιο, οῖο. φιλέοιτο, οῖτο.
D. εἶτον φιλεοίμεθον, οίμεθον. φιλέοισθον, οῖσθον. φιλεοίσθην, οίσθην.
P. εἶτε φιλεοίμεθα, οίμεθα. φιλέοισθε, οῖσθε. φιλέοιντο, οῖντο.

Per-

Perfectum & pluſquam perfectum, πεφίλοιμι, ut τετύποιμι.

Aoriſtus primus, φιλησαίμην, ut τυψαίμην.

Aoriſtus ſecundus, φιλοίμην, ut τυποίμην.

Futurum primum, φιλησοίμην, ut τυψοίμην.

Futurum ſecundum, φιλοίμην, ut τυποίμην.

Conjunctivi præſens & perfectum.

S. ἐὰν φιλέωμαι, ῶμαι. φιλέῃ, ῇ. φιλέηται, ῆται.

D. ἐὰν φιλεώμεθον, ώμεθον. φιλέησθον, ῆσθον. φιλέησθον, ῆσθον.

P. ἐὰν φιλεώμεθα, ώμεθα. φιλέησθε, ῆσθε. φιλέωνται, ῶνται.

Perfectum & pluſquam perfectum, ἐὰν, πεφίλω, ut τετύπω.

Aoriſtus primus, ἐὰν φιλήσωμαι, ut τύψωμαι.

Aoriſtus ſecundus, ἐὰν φίλωμαι, ut τύπωμαι.

Infinitivi præſens & imperfectum, φιλέεσθαι, εἶσθαι.

Perfectum & pluſquam perfectum, πεφιλέσθαι.

Aoristus primus, φιλήσασθαι.
Aoristus secundus, φιλέσθαι.
Futurum primum, φιλήσεσθαι.
Futurum secundum, φιλεῖσθαι.

Participii præsens & imperfectum.

ὁ φιλεόμενος, ούμενος. τοῦ φιλεομένου, ουμένου.
ἡ φιλεομένη, ουμένη. τῆς φιλεομένης, ουμένης.
τὸ φιλεόμενον, ούμενον. τοῦ φιλεομένου, ουμένου.

Perfectum & plusquam perfectum, πεφιλὼς, πεφιλυῖα, πεφιλὸς, ut τετυπώς.
Aoristus primus, ὁ φιλησάμενος, ut τυψάμενος.
Aoristus secundus, ὁ φιλόμενος, ut τυπόμενος.
Futurum primum, ὁ φιλησόμενος, ut τυψόμενος.
Futurum secundum, φιλούμενος, ut τυπούμενος.

Secunda

Secunda Conjugatio Circumflexorum.

OMnis contractio hujus conjugationis fit vel in ω, vel in α.

In ω fit, si post α sequitur ο in diphthongo, vel extra diphthongum, vel ω.

In α fit, si post α sequitur alia vocalis, aut diphthongus.

Si in diphthongo ante contractionem sit, illud facta contractione subscribetur.

Verbum Activum.

Indicativi Præsens.

S. τιμάω, ῷ. τιμάεις, ᾷς. τιμάει, ᾷ, *honoro.*

D. τιμάετον, ᾶτον. τιμάετον, ᾶτον.

P. τι-

P. τιμάομεν, ῶμεν. τιμάετε, ᾶτε. τιμάουσι, ῶσι.

Imperfectum.

S. ἐτίμαον, ων. ἐτίμαες, ας. ἐτίμαε, α, *honorabam.*
D. ἐτιμάεῖον, ᾶτον. ἐτιμαέτην, άτην.
P. ἐτιμάομεν, ῶμεν. ἐτιμάετε, ᾶτε. ἐτίμαον, ων.

Perfectum, τετίμηκα, ut τέτυφα, *honoravi.*
Pluſquam perfectum, ἐτετιμήκεω, *honoraveram*, ut ἐτετύφεω.
Aoriſtus primus, ἐτίμησα, *honoravi*, ut ἔτυψα.
Aoriſtus ſecundus, ἔτιμον, ἔτιμες, *idem*, ut ἔτυπον.
Futurum primum, τιμήσω, *honorabo*, ut τύψω.
Futurum ſecundum, τιμῶ, *idem*, ut τυπῶ.

Imperativi Præſens & imperfectum.

S. τίμαε, α. τιμαέτω, άτω, *honora.*
D. τιμάεῖον, ᾶτον. τιμαέτων, άτων.

P. τι-

P. τιμάετε, ᾶτε. τιμαέτωσαν, άτωσαν.

Perfectum & pluſquam perfectum, τετίμηκε, *honoraveris.*

Aoriſtus primus, τίμησον, *honorato tu* vel *honorabis.*

Aoriſtus ſecundus, τίμε, τιμέτω, *idem.*

Optativi Præſens & imperfectum.

S. εἴθε τιμάοιμι ῷμι, τιμάοις, ῷς. τιμάοι, ᾧ, *utinam honorarem.*

D. εἴθε τιμάοιτον, ῷτον. τιμαοίτην, ῴτην.

P. εἴθε τιμάοιμεν, ῷμεν. τιμάοιτε, ῷτε. τιμάοιεν, ῷεν.

Perfectum & pluſquam perfectum, τετιμήκοιμι, *utinam honoraverim*, vel *honoraviſſem.*

Aoriſtus primus, τιμήσαιμι, *utinam honoraverim.*

Aoriſtus ſecundus, τίμοιμι, τίμοις, *idem.*

Futurum primum, τιμήσοιμι, *utinam honorem.*

Futurum ſecundum, τιμοῖμι, τιμοῖς, *idem.*

Con-

Conjunctivi præsens & imperfectum.

S. ἐὰν τιμάω, ῶ. τιμάῃς, ᾷς. τιμάῃ, ᾷ, *si honorem* vel *honorarem.*
D. ἐὰν τιμάητον, ᾶτον. τιμάητον, ᾶτον.
P. ἐὰν τιμάωμεν, ῶμεν. τιμάητε, ᾶτε. τιμάωσι, ῶσι.

Perfectum & pluſquam perfectum, ἐὰν τετιμήκω, *ſi honoraverim,* vel *honoraviſſem.*
Aoriſtus primus, ἐὰν τιμήσω, *ſi honoravero.*
Aoriſtus ſecundus, ἐὰν τίμω, *idem.*

Infinitivi præsens & imperfectum, τιμάειν, ᾶν, *honorare.*

Perfectum & pluſquam perfectum, τετιμηκέναι, *honoraſſe.*
Aoriſtus primus, τιμῆσαι, *idem.*
Aoriſtus ſecundus, τιμεῖν, *idem.*
Futurum primum, τιμήσειν, *honoraturum eſſe.*
Futurum ſecundum, τιμεῖν, *idem.*

Par-

Participii præsens & imperfectum.

ὁ τιμάων, ῶν. τῆ τιμαόντῳ, ῶντῳ, *honorans.*
ἡ τιμάουσα, ῶσα. τῆ τιμαούσης, ώσης.
τὸ τιμάον, ῶν. τῆ τιμαόντῳ, ῶντῳ.

Perfectum & pluſquam perfectum, ὁ τετιμηκὼς, *qui honoravit.*
Aoriſtus primus, ὁ τιμήσας, ἡ τιμήσασα, τὸ τιμῆσαν, *idem.*
Aoriſtus ſecundus, ὁ τιμὼν, ἡ τιμῶσα, τὸ τιμὸν, *idem.*
Futurum primum, ὁ τιμήσων, ἡ τιμήσουσα, τὸ τιμῆσον, *honoraturus.*
Futurum ſecundum, ὁ τιμῶν, ἡ τιμῶσα, τὸ τιμῶν, *idem.*

Verbum Paſſivum.

Indicativi præsens.

S. τιμάομαι, ῶμαι. τιμάῃ, ᾷ. τιμάεται, ᾶται, *honoror.*

D. τι-

D. τιμαόμεθον, ώμεθον. τιμάεσθον, ᾶσθον. τιμάεσθον, ᾶσθον.

P. τιμαόμεθα, ώμεθα. τιμάεσθε, ᾶσθε. τιμάονται, ῶνται.

Imperfectum.

S. ἐτιμαόμην, ώμην, ἐτιμάου, ῶ, ἐτιμάετο, ᾶτο, *honorabar.*

D. ἐτιμαόμεθον, ώμεθον. ἐτιμάεσθον, ᾶσθον. ἐτιμαέσθην, άσθην.

P. ἐτιμαόμεθα, ώμεθα. ἐτιμάεσθε, ᾶσθε. ἐτιμάοντο ῶντο.

Perfectum.

S. τετίμημαι, τετίμησαι, τετίμηται, *honoratus ſum* vel *fui.*

D. τετιμήμεθον, τετίμησθον, τετίμησθον.

P. τετιμήμεθα, τετίμησθε, τετίμηνται.

Pluſquam perfectum.

S. ἐτετιμήμην, ἐτετίμησο, ἐτετίμητο, *honoratus eram* vel *fueram.*

D. ἐτετίμηθον, ἐτετίμησθον, ἐτετίμησθον.

P. ἐτετιμήμεθα, ἐτετίμησθε, ἐτετίμηντο.

Aoriſtus

Aoriſtus primus, ἐτιμήθην, *honoratus ſum* vel *fui.*
Aoriſtus ſecundus, ἐτίμην, *idem.*
Futurum primum, τιμηθήσομαι, *honorabor.*
Futurum ſecundum, τιμήσομαι, *idem.*
Paulò poſt futurum, τετιμήσομαι, *mox honorabor.*

Imperativi præſens & imperfectum.

S. τιμάε, ῶ. τιμαέαδω, άαδω, *honorare.*
D. τιμάεαδον, ᾶαδον. τιμαέαδων, άαδων.
P. τιμάεαδε, ᾶαδε. τιμαέαδωσαν, άαδωσαν.

Perfectum & pluſquam perfectum, τετίμησο, τετιμήαδω, *honoratus eſto.*
Aoriſtus primus, τιμήθηθι, *honorator tu* vel *honoraberis.*
Aoriſtus ſecundus, τίμηθι, *idem.*

Optativi præſens & imperfectum.

S. εἴθε τιμαοίμην, ῴμην. τιμάοιο, ῷο. τιμάοιτο ῷτο, *utinam honorarer.*
D. εἴθε τιμαοίμεθον, ῴμεθον. τιμαοίαθον, ῷαθον. τιμαοίαθην, ῷαθην.

P. εἴθε τιμασίμεθα, ώμεθα. τιμάσιαθε, ᾶσθε. τιμάσιντο, ῶντο.

Perfectum & pluſquam perfectum.

S. εἴθε τετιμήμην, τετιμῆο, τετιμῆτο, *utinam honoratus ſim* vel *fuerim*, eſſem vel *fuiſſem*.

D. εἴθε τετιμήμεθον, τετιμῆσθον, τετιμήσθην.

P. εἴθε τετιμήμεθα, τετιμῆσθε, τετιμῆντο.

Aoriſtus primus τιμηθείην, *idem*.

Aoriſtus ſecundus, τιμοίην, *idem*, &c.

Futurum primum, τιμηθησοίμην, *utinam honorer*.

Futurum ſecundum, τιμησοίμην, *idem*.

Paulò poſt futuram, τετιμησοίμην, *utinam mox honorer*.

Conjunctivi præſens & imperfectum.

S. ἐὰν τιμάωμαι, ῶμαι. τιμάῃ, ᾷ. τιμάηται, ᾶται, *ſi honorer*, vel *honorarer*.

D. ἐὰν τιμαώμεθον, ώμεθον. τιμάησθον, ᾶσθον. τιμάησθην, ᾶσθον.

P. ἐὰν τιμαώμεθα, ώμεθα. τιμάησθε, ᾶσθε. τιμάωνται, ῶνται.

Per-

Perfectum & plusquam perfectum.

S. ἐὰν τετιμῶμαι, τετιμῆ, τετιμῆται, *si honoratus sim* vel *fuerim, essem* vel *fuissem.*
D. ἐὰν τετιμώμεθον, τετιμῆσθον, τετιμῆσθον.
P. ἐὰν τετιμώμεθα, τετιμῆσθε, τετιμῶνται.
Aoristus primus, ἐὰν τιμηθῶ, *si honoratus ero* vel *fuero.*
Aoristus secundus, ἐὰν τιμῶ, *idem.*

Infinitivi præsens & imperfectum, τιμάεσθαι, ᾶσθαι, *honorari.*

Perfectum & plusquam perfectum, τετιμῆσθαι, *honoratum esse* vel *fuisse.*
Aoristus primus, τιμηθῆναι, *idem.*
Aoristus secundus, τιμῆναι, *idem.*
Futurum primum τιμηθήσεσθαι, *honoratum iri.*
Futurum secundum, τιμήσεσθαι, *idem.*
Paulò post futurum, τετιμήσεσθαι, *mox honoratum iri.*

Participii præsens & imperfectum.

ὁ τιμαόμενος, ώμενος. τὸ τιμαόμενον, ωμένον, *qui honoratur* vel *honorabatur.*

ἡ τιμασμένη, ωμένη. τῆ τιμασμένης, ωμένης.

τὸ τιμασμένον, ώμενον. τῶ τιμασμένω, ωμένω.

Perfectum & plusquam perfectum, τετιμημένος, *honoratus.*

Aoristus primus, τιμηθεὶς, *honoratus.*

Aoristus secundus, τιμεὶς, *idem.*

Futurum primum, τιμηθησόμενος, *honorandus.*

Futurum secundum, τιμησόμενος, *idem.*

Paulò post futurum, τετιμησόμενος, *mox honorandus.*

Verbum Medium.

Indicativi præsens.

S. τιμάομαι, ῶμαι, τιμάῃ, ᾷ. τιμάεται, ᾶται.

D. τιμασμεθον, ώμεθον. τιμάεσθον, ᾶσθον. τιμάεσθον, ᾶσθον.

P. τιμασμεθα, ώμεθα. τιμάεσθε, ᾶσθε. τιμάονται, ῶνται.

Imperfectum.

S. ἐτιμασμην, ώμην. ἐτιμάω, ῶ. ἐτιμάετο ᾶτο.

D. ἐτι-

D. ἐτιμαόμεθον, ώμεθον. ἐτιμάεθον, ᾶθον, ἐτιμαέαθλω, άθλω.

P. ἐτιμαόμεθα, ώμεθα, ἐτιμάεαθε, ᾶθε. ἐτιμάοντο, ῶντο.

Perfectum.

S. τέτιμα, τέτιμας, τέτιμε.

D. τετίματον, τετίματον.

P. τετίμαμεν, τετίματε, τετίμασι.

Pluſquam perfectum.

S. ἐτετίμειν, ἐτετίμεις, ἐτετίμει, ut ἐτετύπτην.

Aoriſtus primus, ἐτιμησάμην, ut ἐτυψάμην.

Aoriſtus ſecundus, ἐτιμόμην, ut ἐτυπόμην.

Futurum primum, τιμήσομαι, ut τύψομαι.

Futurum ſecundum, τιμᾶμαι, ut τυπᾶμαι.

Imperativi præſens & imperfectum.

S. τιμάε, ῶ. τιμαέαθω, άθθε.

D. τιμάεσθην, ᾶσθον. τιμαέσθων, άσθων.
P. τιμάεσθε, ᾶσθε. τιμαέσθωσαν, άσθωσαν.

Perfectum & pluſquam perfectum, τέτιμαι, ut τέτυπται.
Aoriſtus primus, τιμησάμην, τιμησάσθω, ut τύψαμην, τυψάσθω.
Aoriſtus ſecundus, τιμοῦμην, τιμέσθω, ut τυποῦμην.

Optativi Præſens & imperfectum.

S. εἴην τιμαοίμην, οῖμην. τιμάοιο, οῖο. τιμάοιτο, οῖτο.
D. εἶτον τιμαοίμεθον, οίμεθον. τιμάοισθην, οῖσθην. τιμαοίσθην, οίσθην.
P. εἶτε τιμαοίμεθα, οίμεθα. τιμάοισθε, οῖσθε. τιμάοιντο, οῖντο.

Perfectum & pluſquam perfectum, τετιμοίμην, ut τετύποιμην.
Aoriſtus primus, τιμησαίμην, ut τυψαίμην.
Aoriſtus ſecundus, τιμοίμην, ut τυποίμην.
Futurum primum, τιμησοίμην, ut τυψοίμην.
Futurum ſecundum, τιμοίμην, ut τυποίμην.

Con-

Conjunctivi præsens & imperfectum.

S. ἐὰν τιμάωμαι, ῶμαι. τιμάῃ, ᾷ. τιμάηται, ᾶται.
D. ἐὰν τιμαώμεθον, ώμεθον. τιμάησθον, ᾶσθον. τιμάησθον, ᾶσθον.
P. ἐὰν τιμαώμεθα, ώμεθα. τιμάησθε, ᾶσθε. τιμάωνται, ῶνται.

Perfectum & pluſquam perfectum, ἐὰν τετίμω, ut τετύπω.
Aoriſtus primus, ἐὰν τιμήσωμαι, ut τύψωμαι.
Aoriſtus ſecundus, ἐὰν τίμωμαι, ut τύπωμαι.

Infinitivi præſens & imperfectum, τιμάεσθαι, ᾶσθαι.

Perfectum & pluſquam perfectum, τετιμένα.
Aoriſtus primus, τιμήσασθαι.
Aoriſtus ſecundus, τιμέσθαι.
Futurum primum, τιμήσεσθαι.
Futurum ſecundum, τιμεῖσθαι.

Participii præsens & imperfectum.

ὁ τιμαόμενος, ώμενος. τοῦ τιμαομένου, ωμένου.
ἡ τιμαομένη, ωμένη. τῆς τιμαομένης, ωμένης.
τὸ τιμαόμενον, ώμενον. τοῦ τιμαομένου, ωμένου.

Perfectum & plusquam perfectum, ὁ τετιμωὼς, ἡ τετιμυῖα, τὸ τετιμὸς, ut τετυφώς.
Aoristus primus, ὁ τιμησάμενος, ut τυψάμενος.
Aoristus secundus, ὁ τιμόμενος, ut τυπόμενος.
Futurum primum, ὁ τιμησόμενος, ut τυψόμενος.
Futurum secundum, ὁ τιμέμενος, ut τυπέμενος.

Ter-

Tertia Conjugatio Circumflexorum.

In hac conjugatione contrahitur ο ante
- ε, ο, ȣ } in ȣ.
- η, ω } in ω.
- ει, ῃ, οι } in οι.

Verbum Activum.

Indicativi præsens.

S. δηλόω, ῶ. δηλόεις, οῖς. δηλόει, οῖ, *manifesto.*
D. δηλόετον, ȣ̃τον. δηλόετον, ȣ̃τον.
P. δηλόομεν, ȣ̃μεν. δηλόετε, ȣ̃τε. δηλόȣσι, ȣ̃σι.

Imperfectum.

S. ἐδήλοον, ȣν. ἐδήλοες, ȣς. ἐδήλοε, ȣ. *manifestabam.*

D. ἐδη-

D. ἐδηλόετον, ὅτον. ἐδηλοέτιω, ότιω.
P. ἐδηλόομεν, ὅμεν. ἐδηλόετε, ὅτε. ἐδήλοον, ων.

Perfectum, δεδήλωκα, *manifestavi*, ut τέτυφα.
Pluſquam perfectum, ἐδεδηλώκειν, *manifestaveram*, ut ἐτετύφειν.
Aoriſtus primus, ἐδήλωσα, *manifestavi*, ut ἔτυψα.
Futurum primum, δηλώσω, *manifestabo*, ut τύψω.

Hæc Conjugatio omnino caret aoriſtis, & futuris ſecundis, & præterito medio.

Imperativi præſens & imperfectum.

S. δήλοε, δήλα δηλοέτω, ότω, *manifesta.*
D. δηλόετον, ὅτον. δηλοέτων, ότων.
P. δηλόετε, ὅτε. δηλοέτωσαν, ότωσαν.

Perfectum & pluſquam perfectum, δεδήλωκε, *manifestaveris*, ut τέτυφε.

Aoriſtus.

Aoristus primus, δήλωσον, δηλωσάτω, *manifestato tu* vel *manifestabis*, ut τύψον.

Optativi præsens & Imperfectum.

S. εἴθε δηλόοιμι, οῖμι. δηλόοις, οῖς. δηλόοι, οῖ, *utinam manifestarem.*
D. εἴθε δηλόοιτον, οῖτον. δηλοοίτην, οίτην.
P. εἴθε δηλόοιμεν, οῖμεν. δηλόοιτε, οῖτε. δηλόοιεν, οῖεν.

Perfectum & plusquam perfectum, εἴθε δεδηλώκοιμι, *utinam manifestaverim* vel *manifestavissem*, ut τετύφοιμι.
Aoristus primus, εἴθε δηλώσαιμι, *idem*, ut τύψαιμι.
Futurum secundum, εἴθε δηλώσοιμι, *utinam manifestem*, ut τύψοιμι.

Subjunctivi præsens & Imperfectum.

S. ἐὰν δηλόω, ῶ. δηλόῃς οῖς. δηλόῃ, οῖ, *si manifestem* vel *manifestarem.*
D. ἐὰν δηλόητον, ῶτον. δηλόητον, ῶτον.

P. ἐὰν

P. ἐὰν δηλόωμεν, ῶμεν. δηλόητε, ῶτε. δηλόωσι, ῶσι.

Perfectum & pluſquam perfectum, ἐὰν δεδηλώκω, *ſi manifeſtaverim*, vel *manifeſtaviſſem*, ut τετύφω.
Aoriſtus primus, ἐὰν δηλώσω, *ſi manifeſtavero*, ut τύψω.

Infinitivi præſens & imperfectum, δηλόειν, οῦν, *manifeſtare.*

Perfectum & pluſquam perfectum, δεδηλωκέναι, *manifeſtaſſe.*
Aoriſtus primus, δηλῶσαι, *idem.*
Futurum primum, δηλώσειν, *manifeſtaturum eſſe.*

Participii Præſens & imperfectum.

ὁ δηλόων, ῶν. τοῦ δηλόοντος, οῦντος, *manifeſtans.*
ἡ δηλόουσα, οῦσα. τῆς δηλούσης, ούσης.
τὸ δηλόον, οῦν. τοῦ δηλόοντος, οῦντος.

Perfectum & pluſquam perfectum, ὁ δεδηλωκὼς, ἡ δεδηλωκυῖα, τὸ δεδηλωκὸς, *qui manifeſtavit*, ut τετυφώς.

Aoriſtus

Aoriſtus primus, ὁ δηλώσας, ἡ δηλώσασα, τὸ δηλῶσαν, *idem*. ut τύψας.

Futurum primum, δηλώσων, *manifeſtaturus*, ut τύψων.

Verbum Paſſivum.

Indicativi præſens.

S. δηλόομαι, οῦμαι. δηλόῃ, οῖ. δηλόεται, οῦται, *manfeſtor*.

D. δηλούμεθον, ούμεθον. δηλόεσθον, οῦσθον. δηλόεσθον, οῦσθον.

P. δηλούμεθα, ούμεθα. δηλόεσθε, οῦσθε. δηλόονται, οῦνται.

Imperfectum.

S. ἐδηλούμην, ούμην. ἐδηλόου, οῦ. ἐδηλόετο, οῦτο, *manifeſtabar*.

D. ἐδηλούμεθον, ούμεθον. ἐδηλόεσθον, οῦσθον. ἐδηλοέσθην, οῦσθην.

P. ἐδηλούμεθα, ούμεθα. ἐδηλόεσθε, οῦσθε. ἐδηλόοντο, οῦντο.

Perfectum.

S. δεδήλωμαι, δεδήλωσαι, δεδήλωται, *manifestatus sum* vel *fui.*
D. δεδηλώμεθον, δεδήλωσθον, δεδήλωσθον.
P. δεδηλώμεθα, δεδήλωσθε, δεδήλωνται.

Plusquam perfectum.

S. ἐδεδηλώμην, ἐδεδήλωσο, ἐδεδήλωτο, *manifestatus eram* vel *fueram.*
D. ἐδεδηλώμεθον, ἐδεδήλωσθον, ἐδεδηλώσθην.
P. ἐδεδηλώμεθα, ἐδεδήλωσθε, ἐδεδήλωντο.

Aoristus primus, ἐδηλώθην, *manifestatus fui*, ut ἐτύφθην.
Futurum primum, δηλωθήσομαι, *manifestabor*, ut τυφθήσομαι.
Paulò post futurum, δεδηλώσομαι, *mox manifestabor.*

Imperativi Præsens & imperfectum.

S. δήλου, οῦ. δηλοέτω, έτω, *manifestare.*
D. δήλ-

D. δηλόεσθον, ὄσθον. δηλοέσθων. ὄσθων.
P. δηλόεσθε, ὄσθε. δηλοέσθωσαν, ὄσθωσαν.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. δεδήλωσο, δεδηλώσθω, *manifestatus sis* vel *fueris*.
D. δεδήλωσθον, δεδηλώσθων.
P. δηδήλωσθε, δεδηλώσθωσαν.

Aoristus primus, δηλώθητι, *manifestator tu* vel *manifestaberis*, ut τύφθητι.

Optativi præsens & imperfectum.

S. εἴθε δηλοοίμην, οίμην. δηλόοιο, οῖο. δηλόοιτο, οῖτο, *utinam manifestarer*.
D. εἴθε δηλοοίμεθον, οίμεθον. δηλόοισθον, οῖσθον. δηλοοίσθην, οίσθην.
P. εἴθε δηλοοίμεθα, οίμεθα, δηλόοισθε, οῖσθε. δηλόοιντο, οῖντο.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. εἴθε δεδηλῴμην, δεδηλῷο, δεδηλῷτο, *utinam manifestatus sim* vel *fuerim*.

D. εἴσθε δεδηλῶμεθον, δεδηλῶσθον, δεδηλῶσθων.

P. εἴσθε δεδηλῶμεθα, δεδηλῶσθε, δεδηλῶντο.

Aoristus primus, δηλωθείην, *idem*, ut τυφθείην.

Futurum primum, δηλωθησοίμην, *utinam manifester*, ut τυφθησοίμην.

Paulò post futurum, δεδηλωσοίμην, *utinam mox manifester*, ut τετυψοίμην.

Conjunctivi præsens & imperfectum.

S. ἐὰν δηλόωμαι, ῶμαι. δηλοίμην, οῖ. δηλόιτην, ῶτην, *si manifester*, vel *manifestarer*.

D. ἐὰν δηλοώμεθον, ώμεθον. δηλόισθον, ῶσθον. δηλοίσθων, ῶσθων.

P. ἐὰν δηλοώμεθα, ώμεθα. δηλοίσθε, ῶσθε. δηλόωνται, ῶνται.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. ἐὰν δεδηλῶμαι, δεδηλῶ, δεδηλῶτην, *si manifestatus sim* vel *fuerim*, *essem* vel *fuissem*.

D. δε-

D. δεδηλώμεθον, δεδηλῆσθον, δεδηλῆσθον.

P. ἐὰν δεδηλώμεθα, δεδηλῆσθε, δεδηλῶνται.

Aoriſtus primus, ἐὰν δηλωθῶ, *ſi manifeſtatus ero* vel *fuero*, ut τυφθῶ.

Infinitivi præſens & imperfectum, δηλόεσθαι, οῦσθαι, *manifeſtari.*

Perfectum & pluſquam perfectum, δεδηλῶσθαι, *manifeſtatum eſſe* vel *fuiſſe.*

Aoriſtus primus, δηλωθῆναι, *idem.*

Futurum primum, δηλωθήσεσθαι, *manifeſtatum iri.*

Paulò poſt futurum, δεδηλώσεσθαι, *mox manifeſtatum iri.*

Participii præſens & imperfectum.

ὁ δηλούμενος, ούμενος. τοῦ δηλουμένου, ουμένου, *qui manifeſtatur* vel *manifeſtabatur.*

ἡ δηλουμένη, ουμένη. τῆς δηλουμένης, ουμένης.

τὸ δηλούμενον, ούμενον. τοῦ δηλουμένου, ουμένου.

Perfectum & plusquam perfectum, δ δεδηλωμένος, ut τετυμμένος, *manifestatus.*

Aoristus primus, ὁ δηλωθείς, *idem*, ut τυφθείς.

Futurum primum, ὁ δηλωθησόμενος. *manifestandus*, ut τυφθησόμενος.

Paulò post futurum, ὁ δεδηλωσόμενος, *mox manifestandus*, ut τετυψόμενος.

Verbum Medium.

Indicativi Præsens.

S. δηλόομαι, οῦμαι. δηλοῖ, οῖ. δηλόεται, οῦται.

D. δηλοόμεθον, οῦμεθον. δηλόεσθον, οῦσθον. δηλόεσθον, οῦσθον.

P. δηλοόμεθα, οῦμεθα. δηλόεσθε, οῦσθε, δηλοόνται, οῦνται.

Imperfectum.

S. ἐδηλοόμην, οῦμην. ἐδηλόου, οῦ. ἐδηλόετο, οῦτο.

D. ἐδη-

D. ἐδηλοόμεθον, ούμεθον, ἐδηλόεσθον, οῦσθον ἐδηλοέσθην, ούσθην.

P. ἐδηλοόμεθα, ούμεθα. ἐδηλόεσθε, οῦσθε. ἐδηλόοντο, οῦντο.

Aoristus primus, ἐδηλωσάμην, ut ἐτυψάμην.

Futurum primum, δηλώσομαι, ut τύψομαι.

Imperativi præsens & imperfectum.

S. δηλόου, οῦ. δηλοέσθω, ούσθω.

D. δηλόεσθων, οῦσθων. δηλοέσθων, ούσθων.

P. δηλόεσθε, οῦσθε. δηλοέσθωσαν, ούσθωσαν.

Aoristus primus, δήλωσαι, δηλωσάσθω, ut τύψαι.

Optativi præsens & imperfectum.

S. εἴθε δηλοοίμην, οίμην. δηλόοιο, οῖο. δηλόοιτο, οῖτο.

D. εἴθε δηλοοίμεθον, οίμεθον. δηλόοισθον, οῖσθον. δηλοοίσθην, οίσθην.

P. εἴθε δηλοοίμεθα, οίμεθα. δηλόοισθε, οῖσθε. δηλόοιντο, οῖντο.

Aoristus

Aoristus primus, εἴθε δηλωσαίμιν, ut τυψαίμιν.
Futurum primum, εἴθε δηλωσοίμιν, ut τυψοίμιν.

Conjunctivi præsens & imperfectum.

S. ἐὰν δηλόωμαι, ῶμαι, δηλόῃ, οῖ. δηλόηται, ῶται.
D. ἐὰν δηλοώμεθον, ώμεθον. δηλόησθον, ῶσθον. δηλόησθον, ῶσθον.
P. ἐὰν δηλοώμεθα, ώμεθα. δηλόησθε, ῶσθε. δηλόωνται, ῶνται.
Aoristus primus, ἐὰν δηλώσωμαι, ut τύψωμαι.

Infinitivi præsens & imperfectum, δηλόεσθαι, ῆσθαι.

Aoristus primus, δηλώσασθαι.
Futurum primum, δηλώσεσθαι.

Participii præsens & imperfectum.

ὁ δηλούμενος, έμενος. τοῦ δηλουμένου, ουμένου.
ἡ δηλουμένη, ουμένη. τῆς δηλουμένης, ουμένης.

τὸ.

τὸ δηλοῦμενον, ὑμενον, τῦ δηλουμένυ, υμένυ.

Aoristus primus, ὁ δηλωσάμενος, ut τυψάμενος.

Futurum primum, ὁ δηλωσόμενος, ut τυψόμενος.

Exemplα omnium Conjugationum.

Primæ.

τρίβω, tero.
γράφω, ſcribo.
τέρπω, delecto.
πέμπω, mitto.
βλέπω, video.
τρέφω, nutrio.
τρέπω, verto.
θάπτω, ſepelio.
κρύπτω, abſcondo.

Secundæ.

λέγω, dico.

ἄγω, duco, ago.
φεύγω, fugio.
τρέχω, curro.
ψέγω, vitupero.
βρέχω, rigo.
λήγω, ceſſo.

Tertiæ.

ἄδω, cano.
πλήθω, impleo.
πείθω, perſuadeo.
κεύθω, occulto.
ἀνύτω, perficio.

Quartæ.

Quartæ.

παίζω,	σω, κα,	ludo.
πλεκτίζω,		tento.
ἁγιάζω,		sanctifico.
ὑβρίζω,		injuria afficio.
ὁρίζω,	ξω, χα,	finio.
κηρύττω,		prædico.
τάττω,		ordino.

πλάττω vel πλάσσω, fingo.

Quintæ.

στέλλω, mitto.
τέλλω, orior.
ἀγγέλλω, nuncio.
νέμω, distribuo.
δέμω, ædifico.
κρίνω, judico.
σπείρω, sero.
κλίνω, reclino.

Sextæ.

τίω, honoro.
λύω, solvo.
σπύω, spuo.
κωλύω, prohibeo.
πιστεύω, credo.
ἀληθεύω, verum dico.
νομεύω, pasco.
ἀγορεύω, concionor.

Exempla

Exempla Conjugationum Circumflexorum.

Primæ.

τελέω, finio, perficio.
ποιέω, facio.
πονέω, laboro.
κινέω, moveo.
καλέω, voco.
ἀδικέω, injuria afficio.

Secundæ.

γελάω, rideo.
βοάω, clamo.
ὁράω, video.
ἐρωτάω, interrogo.
νικάω, vinco.
πλανάω, decipio.

Tertiæ.

χρυσόω, inauro.
ὀμόω, juro.
πληρόω impleo.
τυρλόω, excæco.
λυτρόω, libero.
κληρόω, sortior.
βεβαιόω, firmo.

CAPUT XI.

De Adverbio, Conjunctione, & Præpoſitione.

ADverbiorum tot ſunt ſpecies & ſignificationes, quot apud Latinos; imò plures, cùm Græci interjectiones adverbiis annumerent: ut φεῦ, *heu*; ἰὼ, *io*; εὖγε, *euge*. Facilè autem ex ſignificatione colliget quis, quónam adverbium, quod occurrit, referendum ſit: utrùm videlicet ad temporis adverbia, ut νῦν, *nunc*; τότε, *tunc*; χθὲς, *heri*; σήμερον, *hodie*; ἄυριον, *cras*; μεταύριον, *perendie*: an qualitatis, ut εὖ, *bene*; καλῶς, *pulchrè*; ὀρθῶς, *rectè*; σοφῶς, *ſapienter*; δικαίως, *juſtè*; ἀληθῶς, *verè*: an quantitatis, ut δὶς, *bis*; τρὶς, *ter*; τετράκις, *quater*; πεντάκις, *quinquies*; πολλάκις, *ſæpè*: an loci, ut ἐνταῦθα, *hîc*; δεῦρο, *huc*; ἐκεῖθεν,

ἐκεῖθεν, *illinc*; & sic de cæteris. *Itaque operæ pretium non est, longos adverbiorum catalogos pueris ediscendos proponere.*

Conjunctionum apud Græcos tot sunt genera, quot apud Latinos. *quod juventuti hoc loco indicare sufficiet.*

Præpositiones enumerantur in universum octodecim. Sex monosyllabæ, ἐκ, εἰς vel ἐς, ἐκ vel ἐξ, πρὸ, πρὸς, σύν. Duodecim dissyllabæ, ἀνὰ, κατὰ, διὰ, μετὰ, παρὰ, ἀντὶ, ἐπὶ, ἀμφὶ, περὶ, ὑπὸ, ὑπὲρ, ὑπὲρ.

ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ.

ΕΥΧΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

ΠΑτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου.
Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου.
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον.
Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν.
Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ἀμὴν

ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΤΩΝ.

ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

ΠΙστεύω εἰς Θεὸν πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς.
Καὶ εἰς ΙΗΣΟΥΝ Χριστὸν υἱὸν αὐτοῦ ἕνα μόνον, κύριον ἡμῶν.

Συλ-

CATECHESIS CHRISTIANA.

ORATIO DOMINICA.

PAter noſter, qui es in cælis.
Sanctificetur nomen tuum.
Adveniat regnum tuum.
Fiat voluntas tua, ſicut in cælo & in terra.
Panem noſtrum quotidianum da nobis hodie.
Et dimitte nobis debita noſtra: ſicut & nos dimittimus debitoribus noſtris.
Et ne nos inducas in tentationem.
Sed libera nos à malo.
Amen.

SYMBOLUM SANCTORUM APOSTOLORUM.

CRedo in Deum Patrem omnipotentem, factorem cœli & terræ.
Et in JESUM Chriſtum Filium ejus unicum, Dominum noſtrum.

Qui

Συλληφθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου, γεννηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου.

Παθόντα ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, σταυρωθέντα, θανόντα, καὶ ταφέντα.

Καθελθόντα εἰς ᾅδου, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν.

Ἀνελθόντα εἰς οὐρανούς, καὶ δεξόμενον ἐν δεξιᾷ Θεοῦ τοῦ πατρὸς παντοκράτορος.

Ὅθεν μέλλει ἔρχεσθαι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς.

Πιστεύω εἰς πνεῦμα ἅγιον.

Ἁγίαν ἐκκλησίαν καθολικήν, ἁγίων κοινωνίαν.

Ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Σαρκὸς ἀνάστασιν.

Καὶ ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ.

ΔΕΚΑ ΕΝΤΟΛΑΙ ΘΕΟΥ.

Ἐγώ εἰμι κύριος ὁ Θεός σου. οὐκ ἔσονταί σοι Θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ. Οὐ ποιήσεις ἑαυτῷ τὸ γλυπτὸν, οὐ προσκυνήσεις αὐτῷ.

Οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ· οὐ γὰρ μὴ καθαρίσει κύριος τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ.

Μνήσθητι

Qui conceptus est de Spiritu sancto, natus ex Maria virgine.

Passus sub Pontio Pilato, crucifixus, mortuus, & sepultus.

Descendit ad inferos, tertia die resurrexit à mortuis.

Ascendit ad cælos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis.

Inde venturus est judicare vivos & mortuos.

Credo in Spiritum sanctum.

Sanctam Ecclesiam Catholicam, Sanctorum communionem.

Remissionem peccatorum.

Carnis resurrectionem.

Et vitam æternam. Amen.

DECALOGUS.

DECEM PRÆCEPTA DEI.

I. *EGo sum Dominus Deus tuus: non habebis Deos alienos coram me. Non facies tibi sculptile, ut adores illud.*

II. *Non assumes nomen Domini Dei tui in vanum: nec enim insontem habebit Dominus eum, qui assumpserit nomen Domini Dei sui frustra.*

III. *Me-*

Μνήσθητι τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτων ἁγιάζειν αὐτήν.

Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου, ἵνα γένῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι.

Οὐ φονεύσεις.

Οὐ μοιχεύσεις.

Οὐ κλέψεις.

Οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ.

Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου.

Οὐκ ἐπιθυμήσεις οἰκίαν, οὔτε τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, οὔτε τὸν παῖδα αὐτοῦ, οὔτε τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, οὔτε τὸν βοῦν αὐτοῦ, οὔτε τὸν ὄνον αὐτοῦ, οὔτε ὅσα τοῦ πλησίον σου ἐστί.

ΕΝΤΟΛΑΙ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ.

Ἀγαπήσεις τὸν Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου.

Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου, ὡς σεαυτόν.

ΕΡΓΑ ΕΛΕΟΥΣ ΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ.

Διδάσκειν ἀγνοοῦντα.

Ἐλέγχειν ἁμαρτάνοντα.

Συ-

III. *Memento ut diem Sabbati sanctifices.*

IV. *Honora patrem tuum, & matrem tuam, ut sis longævus super terram, quam Dominus Deus tuus dabit tibi.*

V. *Non occides.*

VI. *Non mœchaberis.*

VII. *Non furtum facies.*

VIII. *Non loquêris contra proximum tuum falsum testimonium.*

IX. *Non concupisces uxorem proximi tui.*

X. *Non concupisces domum, non agrum ejus, non servum ejus, non ancillam ejus, non bovem ejus, non asinum ejus, non universa quæ illius sint.*

PRÆCEPTA CHARITATIS.

Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota mente tua.

Diliges proximum tuum sicut teipsum.

OPERA MISERICORDIÆ SPIRITUALIA.

Docere ignorantem.

Corrigere peccantem.

Con-

Συμβουλεύειν ἀπορουμένοις.
Παρακαλεῖν τὰ λαμπρύνοντα.
Καρτερεῖν τὰς ἀδικίας.
Συγγινώσκειν τὸ παραπεσόμενον.
Προσδέχεσθαι ὑπὲρ πάντων τὴν δικαίωσιν.

ΣΩΜΑΤΙΚΑ'.

Σιτίσειν πεινῶντα.
Ποτίζειν διψῶντα.
Συνάγειν ξένον.
Περιβάλλειν γυμνόν.
Ἐπισκέπτεσθαι ἀσθενῆ.
Ἐλθεῖν πρὸς τὸν ἐν φυλακῇ, καὶ λύτρων τοὺς αἰχμαλώτους.
Θάπτειν θανόντα.

ἈΡΕΤΑΙ' ΘΕΟΛΟΓΙΚΑΙ'.

Πίστις, ἐλπίς, καὶ ἀγάπη.

ἈΡΕΤΑΙ' ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΙ.

Φρόνησις, Σωφροσύνη, δικαιοσύνη καὶ ἀνδρεία.

ΔΩΡΑ ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ.

Σοφία, σύνεσις, βουλὴ, ἰσχὺς, γνῶσις εὐσέβειας, καὶ φόβος τοῦ Κυρίου.

ΚΑΡ-

Consilio juvare indigentem.
Consolari afflictum.
Ferre patienter injurias.
Remittere offensam.
Orare pro omnibus etiam persequentibus.

CORPORALIA.

Pascere esurientem.
Potare sitientem.
Colligere hospitem.
Operire nudum.
Visitare infirmum.
Ire ad eos qui sunt in carcere, & captivos redimere.
Sepelire mortuum.

VIRTUTES THEOLOGICÆ.

Fides, spes, & charitas.

VIRTUTES CARDINALES.

Prudentia, temperantia, justitia & fortitudo.

DONA SPIRITUS SANCTI.

Sapientia, intellectus, consilium, fortitudo, scientia, pietas, & timor Domini.

FRUCTUS

ΚΑΡΠΟΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ.

Ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια, ἁγνεία.

ΕΠΤΑ ΑΜΑΡΤΗΜΑΤΑ ΘΑΝΑΣΙΜΑ.

Ὑπερηφανία, πλεονεξία, ἀσέλγεια, φθόνος, γαστριμαργία, ὀργὴ, ἀκηδία.

ΤΕΣΣΑΡΑ ΕΣΧΑΤΑ ἀξιομνημόνευτα.

Θάνατος, κρίσις τελευταία, ᾅδης, καὶ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

ΠΕΝΤΕ ΑΙΣΘΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ.

Ὄψις, ἀκοὴ, ὄσφρησις, γεῦσις, ἁφή.

FRUCTUS SPIRITUS SANCTI.

Charitas, gaudium, pax, patientia, benignitas, bonitas, longanimitas, mansuetudo, fides, modestia, continentia, castitas.

SEPTEM PECCATA MORTALIA.

Superbia, avaritia, luxuria, invidia, gula, ira, acedia.

QUATUOR NOVISSIMA MEMORANDA.

Mors, judicium extremum, infernus, & regnum cœlorum.

QUINQUE SENSUS CORPORIS.

Visus, auditus, odoratus, gustus, tactus.

AB-

ABBREVIATIONES.

αι	valet αι	μῶν	μῶν
ἀπο	ἀπο	ος	ος
αρ, ἀρ	αρ, ἀρ	ου, οὐκ	ου, οὐκ
αὐτοῦ	αὐτοῦ	οὗτος	οὗτος
αὐτῷ	αὐτῷ	πτ	πτ
γὰρ	γὰρ	παρα	παρα
γγ, γγν	γγ, γν	περι	περι
γην	γην	πρα	πρα
δὲ	δὲ	ρα, ρι	ρα, ρι
δην	δην	σ, σα	σ, σα
σθην	σθην	σσ, σθ	σσ, σθ
ει, εἰ	ει	σπ	σπ
ἐκ, ἐν	εκ, εν	στ, σχ	στ, σχ
ἐξ, ἐπι	ἐξ, ἐπι	τῆς, ται	τῆς, ται
εὐ	ευ	τῷ	τῷ
ην	ην	τοῦ	τοῦ
καὶ	καὶ	τῶν	τῶν
κατὰ	κατὰ	ὑπ	ὑπ
μεν	μεν	σπαι	σπαι
μετὰ	μετὰ	σπει	σπει

ΤΕΛΟΣ.